

บทสวดมนต์ที่สำคัญในพระพุทธศาสนา
และคาถาอาคมภูมิปัญญาไทย

พระแก้วมรกต

ความสำคัญของบทสวดมนต์

การไหว้พระสวดมนต์มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมจริยศึกษาเพื่อให้ประชาชนที่เป็นพุทธศาสนิกชน เพื่อส่งเสริมศีลธรรม จรรยา มารยาท และฝึกรบรรม ประชาชนให้มีจิตใจและนิสัยอันดีงาม ประพฤติตนในทางที่ดีที่ชอบ ฉะนั้น การสวดมนต์ไหว้พระทุกครั้ง ขอให้ ทุกคนสวดมนต์ไหว้พระในเวลาที่เหมาะสมของแต่ละสถานการณ์

คุณค่าและประโยชน์ของบทสวดมนต์

บทสวดมนต์ไหว้พระ เพื่อให้ประชาชนได้รำลึกถึง พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ ซึ่งจะก่อให้เกิดความซาบซึ้งในพระรัตนตรัย ประพฤติปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี มีศีลธรรมประจำใจ

นอกจากนั้น บทสวดมนต์เป็นสิ่ง ที่จำเป็นสำหรับพุทธศาสนิกชนที่ดี ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ประชาชนได้บำเพ็ญคุณธรรม กล่าวคือความกตัญญูรู้คุณ ทำให้ได้รับการยกย่องสรรเสริญว่าเป็นคนดีตามหลักพุทธศาสนา คือผู้ที่แสดงพฤติกรรมออกมาว่า รู้จักและซาบซึ้งในพระพุทธานุภาพทำไว้แต่ก่อนแล้วพยายามตอบแทนด้วยการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดี บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นเหมาะสมจะเป็นประชาชนที่มีคุณภาพ การทำชั่วในสังคมจะหมดสิ้นไป

ประโยชน์ของการสวดมนต์

โลกเพิ่งจะได้ประจักษ์คุณประโยชน์ของการสวดมนต์ภาวนา เมื่อนักวิจัยของโรงพยาบาลในนครซานไดโกของอเมริกา พบในการศึกษาว่า การสวดมนต์ จะช่วยระบายความเครียดและทำให้จิตใจสงบได้ นักวิจัยของโครงการรักษาสุขภาพ ทางกิจการทหารผ่านศึกซาน ไดโก กล่าวว่า ได้พบว่าการสวดมนต์ภาวนา ไม่ว่าจะในศาสนาพุทธ ยิว คริสต์ และฮินดู ล้วนต่างให้คุณ ช่วยให้อารมณ์สงบได้ทั้งสิ้น นายจูลส์ บอร์มานน์ ผู้ศึกษาวิจัยกล่าวในการเสนอรายงานทางเว็บ ไซต์ว่า ที่จริงมันเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในเกือบทุกศาสนา แต่ความจริงแล้วมัน ไม่เพียงแต่เกี่ยวกับศาสนิกชนเท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องที่ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับศาสนาได้ด้วย “ขอให้สวดมนต์กัน ไว้เถิด มันเป็นเทคนิคช่วยระบบความเครียดในชีวิตประจำวันของเรา” เขาแนะนำ

ดร.ชาเมอร์ ภาริกห์ นักจิตวิทยาผู้มีชื่อเสียงของอินเดีย ให้ความเห็นว่า “การสวดมนต์เป็นของมีคุณประโยชน์ มันไหลเลื่อนอย่างเป็นจังหวะ เป็นเครื่องช่วยผ่อนคลาย ช่วยให้อารมณ์สงบจากเรื่องฟุ้งซ่าน และยังได้บุญทางจิตวิญญาณด้วย” และเสริมว่า “มันเป็นสมบัติส่วนตัว นี้จะใช้เมื่อไหร่ก็ได้ ไม่ต้องเสียเงินทองแต่อย่างใด ไม่ต้องใช้หูกยาและไม่มีพิษมีภัยอันใดด้วย”.

พระพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก

อานิสงส์ของการสวดมนต์
บำบัดทุกข์ โศกโรคภัย รวมทั้งความรุ่มร้อนใจ
ขจัดภัยอันตราย สิ่งชั่วร้ายที่จะพึงมี
ปิดเป่าอุบาทว์ เสนียดจัญไร สิ่งอวมงคล
ป้องกันภัยต่างๆ มีโจรภัย อัคคีภัย อสรพิษสัตว์ร้ายทั้งปวง
ส่งเสริมให้เจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ
ให้แคล้วคลาดภัย ประสบความสวัสดิ มีชัยเจริญงอกงามในชีวิต

คำบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา
พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)

(พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้โดยชอบได้โดยพระองค์เอง
ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว
ข้าพเจ้าขอนมัสการพระธรรม
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว
ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสงฆ์

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอศีล ๕ ข้อพร้อมทั้งพระรัตนตรัยเพื่อประโยชน์แก่การจะรักษา
ต่าง ๆ กัน)

คำอาราธนาพระปริตร

วิปตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตติสิทธิยา สัพพะทุกะวินาสาเย ปริตตัง พุทธะ มังคะลัง
วิปตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตติสิทธิยา สัพพะภะยะวินาสาเย ปริตตัง พุทธะ มังคะลัง
วิปตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตติสิทธิยา สัพพะโรคะวินาสาเย ปริตตัง พุทธะ มังคะลัง
(ขอพระสงฆ์ทั้งหลาย จงสวดพระปริตรอันเป็นมงคลเพื่อป้องกันความวิบัติ เพื่อความสำเร็จในสมบัติทั้ง
ปวง และเพื่อให้ทุกข์ทั้งปวงพินาศไป เพื่อให้ภัยทั้งปวงพินาศไป เพื่อให้โรคทั้งปวงพินาศไป)

คำอาราธนาธรรม

" พรหมมา จะโลกาธิปะตี สะหัมปะตี กัตถัญชะลี อันธิวรััง อะยาจะละ สันติระ สัตตปาป
ประระชัค ขะชาติกา เทเสตุ ฐัมมัง อุณะกัมปิมัง ปะชัง ฯ "

ท้าวสหัมบดี แห่งโลก ได้ประครองอัญชติทูลวิงวอนพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐว่า สัตว์ผู้มีรูป ในดวงตาน้อย มี
อยู่ในโลกนี้ ขอพระคุณเจ้าโปรดแสดงธรรม อนุเคราะห์ด้วยเถิด

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง มะยัง ภันเต พุทธะรูปัง ภิกขุสังฆัสสะ โอนโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ

อิมัง พุทธะรูปัง ปะภุคคันหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย พระพุทธรูปแด่พระภิกษุสงฆ์

ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งพระพุทธรูปนี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน
เทอญ)

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สุปะพัตถุชะนะสัมปันนัง สาลีนัง โภชนะนัง อุทะกัง ะรัง พุทธัสสะ ปุเชมิ

(ข้าพเจ้าขอบูชาด้วยโภชนะข้าวสาลี พร้อมด้วยแ่งกับและน้ำอันประเสริฐนี้แด่พระพุทธเจ้า

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ ฯ

(ข้าพเจ้าขอคืนเศษอันเป็นมงคลนี้ ข้าพเจ้าขอภักดิ์ที่เหลือที่เป็นมงคลด้วยเถิด)

คำถวายดอกไม้ รูปเทียนเพื่อบูชาพระ

อิมานิ มะยัง ภันเต ทีปะฐูปะปุปะชะวะรานิ

ระตะนัตตะยัสสะวะ อะภิปุเชมะ

อัมหากัง ระตะนัตตะยัสสะ ปุชา ทีฆะรัตตัง

หิตะสุขาชะหา โหตุ อาสะวกะชยัปปัตติยา

(ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญทั้งหลาย ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชารูปเทียนและดอกไม้อันประเสริฐเหล่านี้ แด่พระ
รัตนตรัย ของจงเป็นผลนำมาซึ่งประโยชน์สุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เพื่อให้ถึงซึ่งนิพพานที่ซึ่งสิ้น
อาสวะกิเลสเทอญ)

คำขอบทาน

อิทัง เม ทานัง อาสะวัทชะยะวะหัง โหตุ

(ขอทานนี้จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้สิ้นอาสวะกิเลส)

อิทัง เม ทานัง นิพพานัสสะ ปัจจะโย โหตุ

(ขอทานนี้จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้ถึงพระนิพพานในปัจจุบันชาตินี้ ขอให้ได้มนุษย์สมบัติ ขอให้ได้สวรรค์สมบัติ ขอให้ได้นิพพานสมบัติ จะนีกประสงค์สิ่งใด ขอจงสมความปรารถนา ทุกประการ อันว่าโรคภัยไข้เจ็บ ความยากจนจนกันแค้น และคำว่า "ไม่มี" ขออย่าให้ข้าพเจ้าประสบพบเลย)

คำกรวดน้ำ

อิทัง เม ญาตินัง โหตุ สุขิตาโหตุ ญาตโย

(ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายจงมีความสุขกายสุขใจเถิด)

การกรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนบุญส่วนกุศล

การกรวดน้ำนั้น มีมาก่อนครั้งพุทธกาล เช่น พระเวสสันดรยกสองกุมาร คือ กัณหาและชาลีให้แก่ชูก ก็ด้วยการหลั่งน้ำใส่มือชูก ยกนางมัทรีให้แก่พระอินทร์ที่แปลงเป็นพราหมณ์ ก็ใช้วิธีหลั่งน้ำคือ กรวดน้ำ แทนการยกให้ เพราะของบางอย่าง เราไม่สามารถให้ได้ด้วยมือ ก็ใช้วิธีหลั่งน้ำใส่มือผู้ขอ หรือกรวดน้ำลงบนแผ่นดิน เพื่ออุทิศให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ด้วยการฝากแม่ธรณีให้ช่วยนำอันนี้สงฆ์ไปให้ อนึ่ง ก็เท่ากับให้แม่ธรณี เป็นสักขีพยานในการบำเพ็ญกุศลของเราอีกด้วย ดังเช่นในสมัยที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบำเพ็ญบารมีเพื่อบรรลุสัมมาสัมโพธิญาณ ในวันเพ็ญเดือน 6 ทรงตั้งสัตยาธิษฐาน ณ รัตนบัลลังก์ได้ตั้งโพธิ์ว่า แม้จะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม พระองค์ไม่ยอมลุกจากที่นั่ง จนกว่าจะตรัสรู้ ถึงแม้จะอดตายในที่นี้ก็ยอม เหล่าเทพยดาได้ยืนสัตยาธิษฐาน ก็พากันชื่นชมโสมนัสยินดีปรีดาชวนกันเฝ้ารอพระมหาบุรุษ เพื่อจะได้สักการบูชา หากพระองค์ได้ตรัสรู้ จนเต็มขอบฟ้าจักรวาล ฝ่ายพญามารได้ยืนมหาบุรุษตั้งสัตยาธิษฐานก็สะดุ้ง คิดว่าเจ้าชายสิทธัตถะจะพ้นจากอำนาจแห่งตน เพราะการบรรลุสัมมาสัมโพธิญาณ ในวันนี้ จึงเกณฑ์หมู่เสนามารยกทัพมาเพื่อจะขัดขวางในการบำเพ็ญบารมี โดยมีพญามารชี้ข้างหน้ามา เหล่าเทพยดาทั้งหลายเห็นพญามารยกทัพมาก็สะดุ้งตกใจกลัวอำนาจพญามาร พากันหนีไปก่อนที่พญามารจะมาถึง พญามารมาถึง ก็สั่งให้เหล่าเสนามารห้อมล้อมเพื่อจะประกาศศักดานุภาพของตน ให้พระมหาบุรุษสะดุ้งตกใจกลัว ครั้นเมื่อไม่เห็น

พระองค์ทรงห่วงไหว จึงสั่งให้หมู่เสนามารรุกรทำร้าย ฟุ้งอาวูชเข้าใส่ แต่อาวูชทั้งหลายไม่อาจทำอันตราย กลับกลายเป็นบุพผามาถัยบูชาพระมหาบุรุษ เมื่อพญามารไม่อาจทำร้ายได้ จึงกล่าวว่า "ดูก่อนสิทธัตถะ บัลลังก์นี้เกิดขึ้นด้วยบุญของเรา ท่านเป็นผู้ไม่มีบุญสมควรจะนั่ง จงลุกไปเสีย" พระมหาบุรุษตรัสตอบว่า "ดูก่อนพญามาร บัลลังก์นี้เกิดขึ้นด้วยบุญที่เราได้บำเพ็ญมานับประมาณหามิได้ เราผู้เดียวเท่านั้นที่สมควรนั่ง" พญามารกล่าวคัดค้านว่า "ท่านกล่าวคำไม่เป็นจริง ท่านมิใคร่เป็นพยาน" พระมหาบุรุษทรงดำริ "ในที่นี้มีแต่หมู่เสนามาร ไม่มีใครหาญกล้ามาเป็นพยานได้" จึงทรงตั้งสัตยาธิษฐานว่า "ดูก่อน แม่นางธรณีเอ๋ย เธอจงมาเป็นพยานในการบำเพ็ญกุศลของอาตมาในกาลบัดนี้เถิด" แม่นางธรณีไม่อาจจะอยู่นิ่งได้ จึงแทรกปลฐพีขึ้นมาปรากฏกาย ทำอัญชลีอภิวาทพระมหาบุรุษ แล้วก็ประกาศให้พญามารทราบว่ "พระมหาบุรุษเมื่อยังเป็นพระโพธิสัตว์ ได้บำเพ็ญบุญมามากมายตลอดกาล เหลือที่จะประมาณได้ แม้แต่น้ำที่หลังลงบนมวยผมของข้าพเจ้าก็เหลือที่จะคณานับ" ครั้นกล่าวจบ ก็เอามือปล่อยมวยผม บีบน้ำที่กรวดสะสมไว้เป็นอเนกชาติให้หลังไหลออกมากลายเป็นทะเลหลวง กระแสน้ำจึงซัดพัดพาเอาพญามารและหมู่เสนามาร ลอยไปจนสุดขอบฟ้าจักรวาล พญามารตกตะลึงด้วยความอัศจรรย์ใจ จนเกิดความกลัวภัยพนมมือนมัสการ เปล่งคำสรรเสริญในบุญบารมี ขอมรับความปราศัย แล้วรีบอันตรธานหนีหายไปจากที่นั้นด้วยความกลัวโดยเร็ว ฉะนั้น การทำบุญเราจึงมักนิยมกรวดน้ำ เพื่ออุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ให้แก่ผู้ที่เราตั้งใจทำบุญอุทิศให้ อีกอย่างหนึ่ง ก็ใช้น้ำนั้นเป็นสื่อความหมายของสิ่งของที่เรากุศล การที่เอาน้ำที่กรวดแล้วใส่ภาชนะไปรดต้นไม้ ก็เปรียบเสมือนหนึ่งเราเอาสิ่งของไปไว้ในที่อันควร เพื่อไม่ให้ใครมาเหยียบย่ำสิ่งนั้นนั่นเอง และการกรวดน้ำก็นิยมที่จะกรวดในวันนั้น เพื่อถนอมสิ่งนี้หากเราจะไม่กรวดน้ำ เราก็ใช้อธิษฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลก็ได้เหมือนกัน ซึ่งเรามักเรียกกันว่า กรวดน้ำแห้ง อุทิศด้วยใจไม่ต้องใช้น้ำ แต่ส่วนมากไม่ค่อยจะนิยม เพราะถึงจะอธิษฐานอุทิศแล้วก็ตาม เมื่อกลับถึงบ้านก็ยังนำน้ำมากรวดอยู่ การนำเรื่องการสร้างบุญทำกุศลแล้วต้องกรวดน้ำมาอธิบายให้รู้ถึงมูลเหตุที่พระพุทธองค์ทรงชนะมาร ด้วยบารมีที่พระพุทธองค์ได้ทรงบำเพ็ญเป็นอเนกชาติโดยการหลั่งน้ำ (กรวดน้ำ) ลงบนแผ่นดิน (ธรณี) ทุกครั้ง เหมือนหนึ่งให้แม่ธรณีรับรู้และเป็นสักขีพยานในการบำเพ็ญมาทุกชาติ เพื่อให้ชาวพุทธเราเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายในการกรวดน้ำ

กรวดน้ำอิมินา

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปีชฌายา คุณุตตะรา

อาจริยุปะการา จะ มาตาปีตา จะ ญาคะกา ปิยา มะมัง

สุริโย จันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปี จะ

พรัหมะมารา จะ อินทา จะตุโลกะปาลา จะ เทวะตา

ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ มัชฌัตตา เวกาปี จะ

สัพเพ สัตตา จะ สุจี โหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม

สุขัง จะ ติวัง เทนตุ จิปปัง ปาเปละ โว มะตังฯ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิเสนะ จะ

จิปาหัง สุละเภ เจวะ ตัณหุปาทานะ เภทะนัง
เย สันตानะ หินา ชัมมา ยาวะ นิพพานะโต มะมัง
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
อุชฺฐิตตัง สะติปัญญา สัลเลโข วิริยัมหิณา
มารา ละภันตุ โนกาสัง กาคฺคฺญจะ วิริเยสุ เม
พุทฺธาติปะวะโร นาโต ชัมโม นาโต วรรุตตะโม
นาโต ปัจเจกะพุทฺโธ จะ สังโฆ นาโตคตะโร มะมัง
เต โสตตะมานุภาวนะ มาโรกาสัง ละภันตุ มาฯ

กรวดน้ำ ตั้งใจอุทิศบุญกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับ พร้อมไปกับหลังรินน้ำเป็นเครื่องหมาย และเป็นเครื่องรวม
กระแสดใจที่ตั้งใจอุทิศนั้นให้แน่วแน่ ; เริ่มรินน้ำเมื่อพระองค์หัวหน้าเริ่มสวดขยธา รินน้ำหมดพร้อมกับ
พระหัวหน้าสวดขยธาจบ และพระทั้งหมดเริ่มสวดพร้อมกัน จากนั้นวางที่กรวดน้ำลงแล้วประนมมือรับพร
ต่อไป; คำกรวดน้ำอย่างสั้นว่า “อิทัง โน ญาตีนัง โหตุ ” ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่.(ออกชื่อผู้ล่วงลับ)
และญาติทั้งหลายของข้าพเจ้าเถิด จะต่ออีก ก็ได้ว่า “สุจิตา โหนตุ ญาตโย” ขอญาติทั้งหลายจงเป็นสุขเถิด

คำจบเงินทำบุญ

ทรัพย์ของข้าพเจ้านี้ได้มาโดยบริสุทธิ์ ขอบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ด้วยจิตจำนง ตรงต่อพระ
นิพพาน ขอให้ถึงเมืองแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอารย์ในอนาคตกาลเทอญ

คำภาวนาก่อพระเจดีย์ทราย

อิมัง วาลูกัง เจตียัง อะธิฐฐามิ

คำอธิษฐานเวลาปิดทองลูกนิมิต

ขอเดชะ บุญทาน การกุศล ปิดนิมิต อุโบสถ ทศพล เริ่มลูกต้น กลางโบสถ์ โชติระการ
เป็นนิมิต ลูกเอก เสกประสาท งามโอภาส มาศเฉลิม เสริมสัจฐาน เป็นนิมิต เตือนตา สาธุการ ท่วมกลาง
งาน บุญพิธี ผูกสีมา
เกิดชาติหน้า อย่างรู้เข็ญ ได้เป็นใหญ่ รูปวิไล เป็นเสน่ห์ ดังเลขา ปิดนิมิต ลูกทิศ บูรพา ให้ก้าวหน้า
เกียรติยศ ปรากฏไกล
ปิดนิมิต ลูกทิศ อากเนย์ ขอให้เท- วาประสิทธิ์ พิสมัย ปิดนิมิต ทิศทักษ์- มินศกคิชัย ให้สนใจ สมบัติ วัฒนา
ปิดนิมิต ลูกทิศ ทิศเหนือ ขอให้ชี- วิตมัน ชันษา ปิดนิมิต ทิศประจิม อิมอุรา ปรารธนา ใดได้ ตั้งใจปอง
ปิดนิมิต ทิศพายัพ ดับทุกข์โศก นิราศโรค นิราศภัย ร้ายทั้งผอง ปิดนิมิต ทิศอุดร ครอบครอง ได้เงินทอง
สมหมาย ทุกรายการ
ปิดนิมิต ทิศอีสาน ประการท่าย ให้สมหมาย ได้สุข ทุกสถาน รวมเกล้าลูก ลูกใส่ ใจเบิกบาน กว่าจะถึง ซึ่ง
นิพพาน เมื่อนั้น เทอญ
-โดยธรรมสาธก-

คำถวายเครื่องสังเวทพระภูมิเจ้าที่

นะโม เม พระภูมิเทวานัง ฐปะทีปะ จะ ปุ่ปฝั่ง สักการะ วันทานัง ฐปะพะยัญชนะนะสัมป็นนัง โภชนะนัง
สาลินัง สะปะริวารัง อุทะกังวะรัง อาคัจฉันตุ ปะริภุญชันตุ สัพพะทา หิตายะ สุขายะ สันติเทวา มะหิทธิกา
เตปี อัมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ

คำลาเครื่องสังเวทพระภูมิเจ้าที่

อายันตุ โภณโต อิระ ทานะสีละ เนกขัมมะปัญญา สะหะวิริยะ ชันตี สัจจาธิฐฐานะ เมตตุเปกขายุทธายะโว
ทิสสาวิณะติ อะเสสะโต

คำบูชาพระภูมิด้วยดอกไม้ธูปเทียนหรือพวงมาลัย

ภุมมัสมิง ทิสสาภาเค สันติ ภุมมา มะหิทธิกา เตปี อัมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ

คำถวายของใส่บาตร

อิทัง ทานัง สีละวันตานัง ภิกขุณัง นยาเทมิ สุทินัง วัตะตะเม ทานัง อาสะวัคคะยาระหัง นิพานะปัจจะ
(ข้าพเจ้าขอน้อมถวายทานอันนี้ แต่พระสงฆ์ผู้มีศีลทั้งหลาย ทานที่ข้าพเจ้าถวายดีแล้วนี้ จึงเป็นปัจจัยให้ถึง
พระนิพพานด้วยเทอญ)

หรืออาจกล่าวเป็นภาษาไทยเวลาจบขันข้าวใส่บาตรดังนี้

ข้าวของข้าพเจ้า ขวดดองคอกบัว ยกขึ้นเหนือหัว ถวายแต่พระสงฆ์ จิตใจจำนง ตรงต่อพระนิพพาน

คำถวายสังฆทาน

อิมาหิ มะยัง ภันเต ภักตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ

อิมาหิ ภักตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งภัตตาหารกับของที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้แต่
พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งภัตตาหารกับของที่เป็นบริวารทั้งหลาย เหล่านี้เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง ภันเต สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต สังโฆ อิมัง สะปะริวา

รัง กะฐินะ ทุสสัง ปะฏิคคัณหาตุ ปะฏิคคะหะตะวา จะ อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ อัมหากัง ทีฆะ

รัตตัง หิตายะ สุขายะ

ทุติยัมปิ ...*(อารธนาศีลห้า)*

ตะติยัมปิ ...

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้ากฐินจีวรกับทั้งบริวารนี้ แต่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์
จงรับผ้ากฐินกับทั้งบริวารนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย และเมื่อรับแล้ว ขอจงกรานใช้กฐินด้วยผ้านี้ เพื่อ
ประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต ปังสุกฺกะจีวะราณี สะปะริวารานี ภิกขุสงฺฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสงฺโฆ
อิมานิ ปังสุกฺกะจีวะราณี สะปะริวารานี ประภุคฺคัณหาคู อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ
(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้าบังสุกุล จีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์
ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าบังสุกุล จีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต
วัสสัถิเกสาฎิกานี สะปะริวารานี
ภิกขุสงฺฆัสสะ โอโณชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภิกขุสงฺโฆ
อิมานิ วัสสัถิเกสาฎิกานี สะปะริวารานี
ประภุคฺคัณหาคู อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ
(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าอาบน้ำฝนกับบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุ
สงฆ์
ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าอาบน้ำฝนกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์สุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายผ้าไตร

อิมานิ มะยัง ภันเต
ติจีวะราณี สะปะริวารานี
ภิกขุสงฺฆัสสะ โอโณชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภิกขุสงฺโฆ
อิมานิ ติจีวะราณี สะปะริวารานี
ประภุคฺคัณหาคู อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าไตรจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ แต่พระภิกษุสงฆ์
ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับผ้าไตรจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์สุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายหนังสือธรรมะ

อิมาณี มะยัง ภันเต ัมมะโปตตะกานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุ
สังโฆ

อิมาณี ัมมะโปตตะกานิ สะปะริวารานิ ปุณฺณิกคณฺหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ นิพพานายะจะ
(ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายหนังสือธรรมะกับทั้งของบริวารเหล่านี้ แต่
พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับหนังสือธรรมะกับทั้งของบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อ
ประโยชน์ เพื่อความสุข เพื่อมรรคผล นิพพาน แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย และขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นผู้มี
ปัญญาเฉลียวฉลาด เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณชนสารสมบัติ สิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายข้าวสาร

อิมาณี มะยัง ภันเต ตัณฺฑุลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ

อิมาณี ตัณฺฑุลานิ สะปะริวารานิ ปะณฺณิกคณฺหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายข้าวสารกับทั้งบริวารเหล่านี้แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอ
พระภิกษุสงฆ์จงรับ ข้าวสารกับทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์สุขแก่ข้าพเจ้า
ทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายยาพระสงฆ์

อิมาณี มะยัง ภันเต คิลานะเภสัชชานิ สะปะริวารานิ สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ

อิมาณี คิลานะเภสัชชานิ สะปะริวารานิ ปะณฺณิกคณฺหาตุ อัมหากัญจะ มาตาปีตุอาทีนัญจะ ญาคะกานัง ทีฆะ
รัตตัง หิตายะ สุขายะ

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายยาบำบัดความป่วยไข้ กับทั้งเวชภัณฑ์ทั้งหลายเหล่านี้
แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับยาบำบัดความป่วยไข้ และเวชภัณฑ์ทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์สุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ญาติทั้งหลาย มีมารดาและบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนานเทอญ)

คำถวายเสนาสนะ สร้างกุฏิ วิหารให้สงฆ์

อิมานิ มะยัง ภันเต เสนาสนานิ อาคะตนาคะตัสสะ จาคูททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอลิเษยามะ สาธุ โน
ภันเต ภิกขุสังโฆ

อิมานิ เสนาสนานิ ปะฏิกัถหาตุ อัมहाกัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเสนาสนะเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง ๔
ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาแล้วก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเสนาสนะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และ
ความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ)

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

กายะกัมมัง วจีกัมมัง มะโนกัมมัง อะโหสิกัมมัง สัมพะปาปัง วินัสสะตุ

(กายกรรม ๓ วจีกรรม ๔ มโนกรรม ๓ ขอให้โหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าทั้งต่อหน้าและลับหลังด้วยเทอญ)

คำภาวนาเวลาเผาศพ

อะยัมปิ โข เม กาโย เอวัง ภาวี เอวัง ฆัมโม เอวัง อะนะตีโต

(กายของเราต้องเป็นอย่างนี้เหมือนกัน มีอย่างนี้เป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความเป็นอย่างนี้ไปได้)

(แบบที่ ๒) อะสุจิ อะสุภัง กัมมัฏฐานัง ภาเวติ

(แบบที่ ๓) จูติ จุตัง อะระหัง จูติ

คำภาวนาเวลาทอดผ้าหน้าศพให้พระบังสุกุล

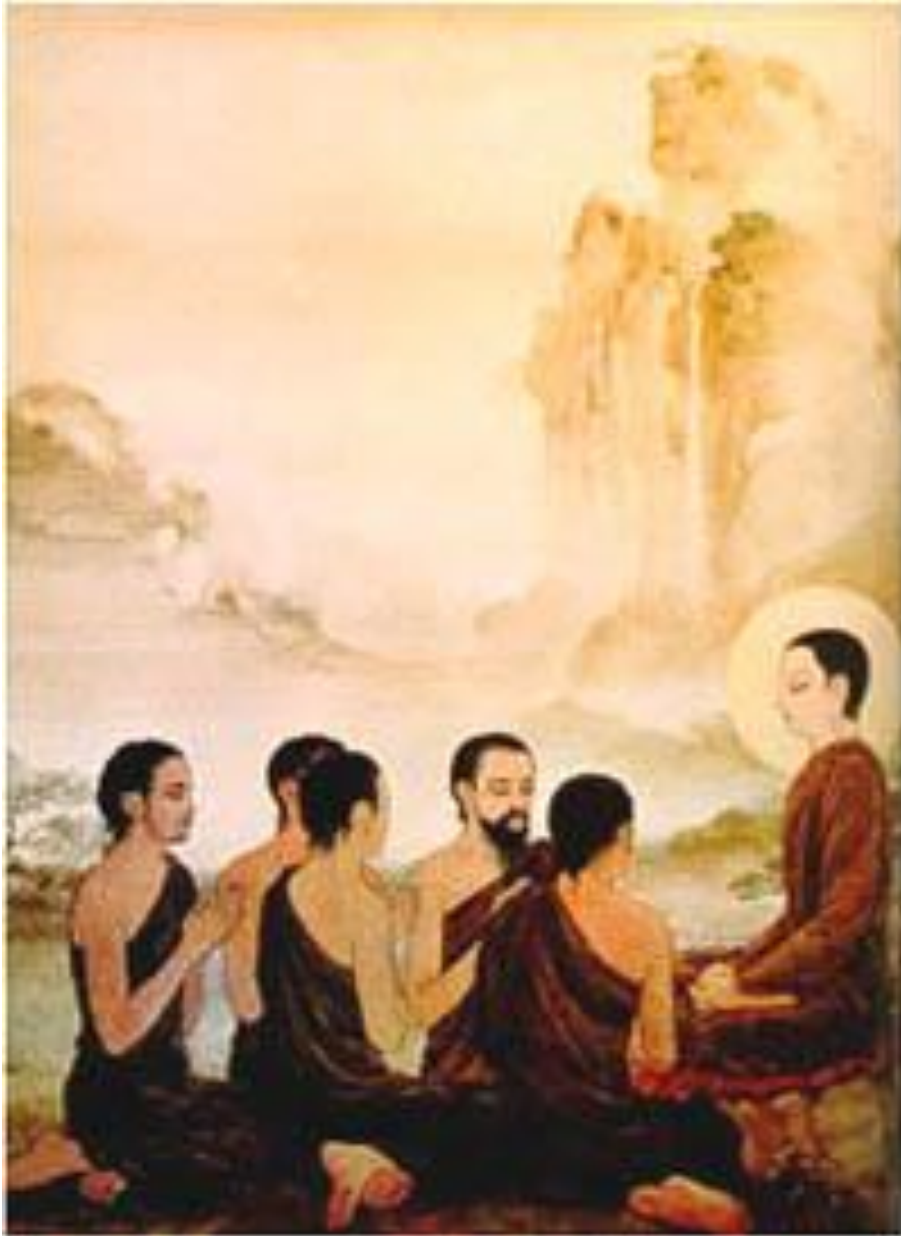
นามะรูปัง อะนิจจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

(นามรูปไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตน)

คำถวายผ้าไตรอุทิศให้ผู้ล่วงลับ

อิมาหิ มะยัง ภันเต ติจีวะราหิ อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจีวะระปุชาวิปาโก อัมहाกัง มาตาปีตุ
อาทีนัง ญาตีนัง กาละกะตานัง สัจจัตตะตุ อัมहाกัง มาตาปีตุอาทะโย ญาตะกา ทานะ ปัตติง ละภันตุ อัมहा
กัง เจตะสา

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอถวายไตรจีวรนี้แก่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าผู้เจริญ อัน
ว่าผลวิบากของการบูชาด้วยไตรจีวรนี้ จงเป็นไปเพื่อญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลายเป็น
ต้น จงได้ส่วนแห่งทานนี้ตามความประสงค์ของพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเทอญ)

การสวดธรรมจักกัปวัตนสูตร

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณสียัง วิหะระติ อิติปะตะเน มิคะทายะฯ

ข้าพเจ้าได้ฟังจากพระผู้มีพระภาคเจ้าอย่างนี้ว่า ในสมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประทับยับยั้งอยู่ที่ป่า อิติปตนมฤคทายวันใกล้เมืองพาราณสี ฯ

คัตตระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตติ ฯ

ในกาลครั้งนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสเตือนสติเหล่าภิกษุปัญจวัคคีย์ให้ตั้งใจฟัง และพิจารณาตาม พระดำรัสของพระองค์อย่างนี้ว่า ฯ

เทวมเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิตนะ นะ เสวิตัพพา

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บรรพชิตไม่ควรปฏิบัติให้หนักไปในส่วนที่สุด ๒ อย่าง คือ

โย จายัง กามesu กามะสุขัลลิกานุโยโค * โน (ถ้ามีการตรวจคำหยาบ..ตรงนี้ให้ออกเสียงว่า ฮีโน...นะครับ)

คัมโม โปลูชชะนิโก อะนะริโย อะนัตตะสัณฺหิโต

การประพฤติปฏิบัติตนเพื่อแสวงหาความสุขอยู่ใน รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสที่น่ารักน่าปรารถนา ซึ่งเป็น ธรรมอันเลว เป็นเหตุให้ต้องมีบ้านเรือน เป็นกรรมของคนผู้ครองเรือนผู้หนาไปด้วยกิเลส ไมไ้กรรมอันจะ นำจิตใจออกจากกิเลส ไม่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติเพื่อให้จิตหลุดพ้นจากกิเลสเครื่องรัดรั้งใจทั้งหลาย นี้อย่างหนึ่ง

โย จายัง อัตตะกิลมะมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตตะสัณฺหิโต ฯ

และอีกอย่างหนึ่ง คือ การประพฤติปฏิบัติด้วยการทรมานร่างกายให้ได้รับความลำบาก ซึ่งมีแต่ทำให้ใจ เป็นทุกข์ทรมานอย่างเดียว ไม่เป็นทางนำจิตใจออกจากกิเลส และไม่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติเพื่อให้ จิตหลุดพ้นจากกิเลสเครื่องรัดรั้งใจทั้งหลาย ฯ (หรืออีกนัยหนึ่งคือ เร่งหักโหมปฏิบัติธรรมจนเกินกำลัง เพื่อหวังจะได้บรรลุมรรคผลเร็ว ๆ)

เอเต เต ภิกขะเว อุโก อันเต อะนะปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตได้รู้ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลาง โดยไม่เข้าไปใกล้ส่วนที่สุด ๒ อย่างนั้น แล้ว ด้วยปัญญาอันยิ่ง

จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพชายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลางนั้น สามารถทำดวงตา คือ ปัญญา ทำญาณเครื่องรู้ ให้เป็นไปเพื่อใจสงบ ระงับจากกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี และเพื่อทำให้กิเลสดับไปจากจิตคือเข้าสู่พระนิพพาน ฯ

กะตะมา จะ ตา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะ
สสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพชายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลาง ซึ่งสามารถทำดวงตา คือ ปัญญา ทำญาณเครื่องรู้ ให้
เป็นไปเพื่อใจสงบระงับจากกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี และเพื่อให้กิเลสดับไปจากจิตคือเข้าสู่พระ
นิพพาน ที่ตถาคตรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่งนั้น คือการปฏิบัติอย่างไร?

อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञักโก มัคโค ฯ

ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลางนี้ คือ ทางนำไปสู่ความไกลจากกิเลสเครื่องรังใจทั้งหลาย มี ๘ อย่าง ฯ

เสยยะถิทัง

ข้อปฏิบัติเหล่านี้คือ

- สัมมาทิฏฐิ

ปัญญานันเห็นชอบ (คือ เห็นอริยสัจ)

- สัมมาสังกัปป

ความดำริชอบ (คิดจะออกจากกาม ไม่คิดอาฆาตพยาบาท ไม่คิดเบียดเบียน)

- สัมมาวาจา

วาจาชอบ (ไม่พูดโกหก ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดคำต่อเสียด ไม่พูดเพื่อจ้อเหลวไหล)

- สัมมากัมมันโต

การงานชอบ (เว้นจากการทุจริต เช่น โกงแรงงานเขาเป็นต้น และทำการงานที่ไม่มีโทษ)

- สัมมาอาชีโว

การเลี้ยงชีวิตชอบ (หากินโดยไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีล ไม่ผิดธรรม ไม่ผิดประเพณี)

- สัมมาวายาโม

ความเพียรชอบ (เพียรละชั่ว ประพฤติดีเพื่อให้มีคุณธรรมประจำใจ และเพื่อให้ได้คุณธรรมสูงยิ่ง ๆ ขึ้นไป)

- สัมมาสะติ

การระลึกชอบ (ระลึกรู้ถึง อนุสสติ ๑๐ ประการ มีพระนิพพานเป็นที่สุด และระลึกในมหาสติปัฏฐาน ๔)

- สัมมาสมาธิ ๗

การตั้งจิตไว้ชอบ (การทำสมาธิให้อารมณ์ตั้งมั่นในอนุสติ ๑๐ ประการนั้น) ๗
(หรือกล่าวโดยย่อ มรรค ๘ ประการนี้ก็คือ สติ สมาธิ ปัญญา)

**อายัง โข สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะ
สะมาเย อะภิญญาเย สัมโพชายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ๗**

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ทางเหล่านี้แล คือ ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลาง ซึ่งสามารถทำดวงตา คือ ปัญญา ทำ
ญาณเครื่องรู้ ให้เป็นไปเพื่อใจสงบระงับจากกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี และเพื่อทำให้กิเลสดับไป
จากจิตคือเข้าสู่พระนิพพาน ที่ตถาคตรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่ง ๗

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขัง อะริยะะสังจัง

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย สภาวะเหล่านี้แลเป็นตัวยุทธอย่างแท้จริง คือ

-ชาติปี ทุกขา

ความเกิดก็เป็นทุกข์

- ชะราปี ทุกขา

เมื่อความแก่เข้ามาถึง ก็เป็นทุกข์

- มะระณัมปี ทุกขัง

เมื่อความตายเข้ามาถึง ก็เป็นทุกข์

- โสกะปริเทวะทุกขะโทมะนัสสุกปายาสาปี ทุกขา

เมื่อความเศร้าโศก ความร่ำไรร่ำพัน ความเสียใจ และความคับแค้นใจเกิดขึ้นมา ก็เป็นทุกข์

- อปีเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข

เมื่อประสบพบกับสิ่งที่ไม่ชอบใจ ก็เป็นทุกข์

- ปียะหิ วิปะโยโค ทุกโข

เมื่อพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักที่ชอบใจก็เป็นทุกข์

- ยัมปิจันัง นะ ละภะติ ตัมปี ทุกขัง

และแม้คิดปรารถนาอยากได้สิ่งใด แต่ไม่ได้สิ่งนั้นสมปรารถนา ก็เป็นทุกข์

- สังขิตเตนะ ปัญญาพานักขันธา ทุกขา ฯ

กล่าวโดยย่อแล้วก็คือ การหลงคิดว่าร่างกายเป็นของเราของเขานั้นแล เป็นตัวทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริง
ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ยายัง ตัณหา

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ตัณหาคือความอยาก ไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจนี้แลเป็นต้นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่าง
แท้จริง

โปโนพะริกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตตระ ตัตตราภินันทิณี เสยยะถิทัง กามะตัณหา

คือ มีความอยากเวียนว่ายตายเกิดอยู่ร่ำไป และมีความกำหนัดยินดีในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสที่น่า
ปรารถนา ก็เป็นเหตุให้ใจเกิดทุกข์

ภะวะตัณหา

สิ่งใดที่ยังไม่มี ก็คิดอยากจะมีขึ้นมา อย่างนี้ก็ทำให้ใจเกิดทุกข์

วิภะวะตัณหา

และเมื่อมีทุกอย่างสมปรารถนาแล้ว ก็อยากจะทำให้ทุกอย่างคงทนอยู่ตลอดไป เมื่อมันจะต้องสลายหายไป ก็
ร้อนใจไม่ยอมให้เป็นเช่นนั้น อย่างนี้ก็ยังทำให้ใจเกิดทุกข์หนักขึ้นอีก ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธो อะริยะสัจจัง โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรธो จาโค

ปะฐินิสัสสัคโค มุตติ อนะลาโย ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย การดับตัณหาความอยากให้หมดไปจากใจด้วยการ ละ วาง ปล่อย และไม่คิดยินดี
พัวพันอยู่กับตัณหาความอยากนั้นอีกเด็ดขาด คือ การดับทุกข์ให้หมดไปจากใจได้อย่างแท้จริง ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฐิปะธา อะริยะสัจจัง อะยะมะวะ อะริโย อัญญังคิโก มัคโค

เสยยะถิทัง สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ
สัมมาสะมาธิ ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติเพื่อนำกิเลสให้หมดไปจากใจนี้มี ๘ อย่าง คือ ปัญญาเห็นชอบ ความดำริ
ชอบ วาจาชอบ การงานชอบ การเลี้ยงชีวิตชอบ ความเพียรชอบ การระลึกชอบ และการตั้งจิตไว้ชอบ คือ
ข้อปฏิบัติเพื่อนำใจให้หมดจากกิเลสและดับความทุกข์ได้อย่างแท้จริง ฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ

ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

คู่ก่อน ภิกษุทั้งหลาย ดวงตา คือ ปัญญาเห็นธรรม และการกำหนดรู้ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง

และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราอย่างนี้ว่า "ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ความเศร้าโศก ความรำไรราพัน ความเสียใจ และความคับแค้นใจ เป็นตัวทุกข์อย่างแท้จริง" ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขัง อะริยะสังัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฆัมเมสุ จักขุง อุทะ ปาติ ญฺฉัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย เหล่านี้เป็นต้น อันเป็นตัวทุกข์อย่างแท้จริงนั้นแล เป็นสิ่งที่ควรกำหนดรู้ตลอดเวลา" ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขัง อะริยะสังัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฆัมเมสุ จักขุง อุทะ ปาติ ญฺฉัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือ ปัญญาเห็นธรรม และการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้งและความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย เหล่านี้เป็นต้น อันเป็นตัวทุกข์อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้หยั่งรู้ด้วยปัญญาโดยตลอดแล้ว" ฯ

อิทัง ทุกขะสมุททะโย อะริยะสังัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฆัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญฺฉัง อุทะ ปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรม และการกำหนดรู้ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่างในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "ต้นหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจ เป็นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริง" ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขะสมุททะโย อะริยะสังัจจัง ปะหัตถัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฆัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญฺฉัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "ต้นหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจ อันเป็นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เป็นสิ่งที่ต้องละให้ขาด" ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขะสมุททะโย อะริยะสังัจจัง ปะ*นันติ (ให้อ่านว่า ปะฮีนันติ..Amine) เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฆัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญฺฉัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "ต้นหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจ อันเป็นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้ละขาดไปจากใจ แล้ว" ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "การดับตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดนี้ให้หมดไปจากใจ คือ การดับทุกข์ได้อย่างแท้จริง" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "การดับตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดนี้ให้หมดไปจากใจ คือ การดับทุกข์ได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เป็นสิ่งที่ต้องทำให้แจ้งในใจตลอดเวลา" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "การดับตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดนี้ให้หมดไปจากใจ คือ การดับทุกข์ได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้ทำให้แจ้งในใจอยู่ตลอดเวลาแล้ว" ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "มรรคคือทาง ๘ ประการ เป็นข้อปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริง" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "มรรคคือทาง ๘ ประการ อันเป็นข้อปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เป็นธรรมที่ต้องทำให้มีในใจไว้ตลอดเวลา" ฯ

**ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
ธัมเมสุ จักขุง อุทะภาทิ ญฺญัง อุทะปาทิ ปญฺญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ**

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง
และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "มรรค
คือทาง ๘ ประการ อันเป็นข้อปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้ทำให้มีในใจไว้
ตลอดเวลาแล้ว" ฯ

**ยวาทะกัฏฐะ เม ภิกขะเว อิมสุ จะตุสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติประริวัฏฐัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง
ญฺญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทฺธัง อะโหสิ ฯ**

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ความจริง ๔ อย่าง อันทำให้ใจ*งไกลจากกิเลสนี้ ถ้าหากเรายังไม่รู้เห็นตามความเป็น
จริง โดยอาการหมุนเวียนแห่งปัญญาญาณ ครบ ๓ รอบทั้ง ๔ อย่าง รวมเป็นอาการ ๑๒ รอบ

(อาการ ๑๒ รอบนี้ เรียกว่า ญาณ ๓ คือ

1. สัจจญาณ : การหยั่งรู้ให้ทราบชัดในความจริงแต่ละอย่างในความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ว่าเป็นทุกข์แท้จริง ,
ค้นหาคือเหตุเกิดทุกข์แท้จริง , การดับค้นหาคือการดับทุกข์ได้แท้จริง , มรรคคือ ทาง ๘ ประการเป็นข้อ
ปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริง
2. กิจจญาณ : การหยั่งรู้ให้ทราบชัดว่า จะต้องทำอย่างไรกับความจริงแต่ละอย่างนั้น ว่า ตัวทุกข์ควรต้อง
กำหนดรู้ตลอดเวลา , ค้นหาต้องละให้ขาด , การดับค้นหาเป็นสิ่งที่ต้องทำให้แจ้งในใจตลอดเวลา , มรรค
๘ เป็นธรรมที่ต้องทำให้มีในใจไว้ตลอดเวลา และ
3. กตญาณ : การหยั่งรู้ว่าได้ทำหน้าที่ทุกอย่างในความจริงแต่ละอย่างนั้นได้โดยบริบูรณ์แล้ว คือ ทุกข์รู้
ด้วยปัญญาโดยตลอดแล้ว , ค้นหาได้ละขาดไปจากใจแล้ว , การดับค้นหาได้ทำให้แจ้งในใจตลอดเวลา
แล้ว , มรรค ๘ ได้ทำให้มีในใจไว้ตลอดเวลาแล้ว)

**เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหะมณียา ปะชาเย สะเท
วะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทฺโธ ปัจจัญญาสิง ฯ**

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล้าประกาศยืนยันแก่นุชยโลก ตลอดถึงเทวโลก มารโลก พรหมโลก รวมทั้ง
หมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ ให้ได้รู้เพียงนั้น ว่าเราได้ตรัสรู้พร้อมยิ่งซึ่ง
ปัญญาเครื่องตรัสรู้โดยชอบอันยอดเยี่ยม ซึ่งไม่มีความตรัสรู้อื่นในโลกใด ๆ หรือ ของใคร ๆ จะเทียบได้ ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขเว อิมสุ จะตฺตฺส อริยะสัจเจสุ เอวันติประริวัฏฏัง ทวาทสะการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัส
สะนัง สุวิสุทฺธัง อะโหสิ ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็เมื่อใดแล ความจริง ๔ อย่าง อันทำให้ใจ*งไกลจากกิเลสนี้ เราได้รู้เห็นตามความเป็น
จริง โดยอาการหมุนเวียนแห่งปัญญาญาณ ครบ ๓ รอบทั้ง ๔ อย่าง รวมเป็นอาการ ๑๒ รอบ ด้วยปัญญา
อันบริสุทธิ์หมดจดแล้ว ฯ

อะถาหัง ภิกขเว สะทเวเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะทเว
มะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทฺโธ ปัจฉัญญาสิง ฯ

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย เมื่อนั้น เราจึงกล้าประกาศยืนยันแก่นมนุษย์โลก ตลอดถึงเทวโลก มารโลก พรหมโลก
รวมทั้งหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ ให้ได้รู้เฉพาะว่าเราได้ตรัสรู้พร้อมยิ่ง
ซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้โดยชอบอันยอดเยี่ยม ซึ่งไม่มีความตรัสรู้อื่นในโลกใด ๆ หรือของใคร ๆ จะเทียบได้
ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาติ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุณัพะเวติ ฯ
ก็แล ปัญญาอันรู้เห็นได้เกิดขึ้นแก่เราแล้วว่า "กิเลสเครื่องรัดรั้งใจทั้งหลายไม่สามารถจะกำเรบขึ้นมาได้อีก
แล้ว จิตของเราได้หลุดพ้นจากกิเลสโดยวิเศษแล้ว ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราแล้ว บัดนี้ไม่มีภพเป็นที่
เกิดสำหรับเราอีกแล้ว" ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ

ครั้นเมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงแสดงความจริง ๔ อย่างอันประเสริฐ อันทำให้ใจ*งไกลจากกิเลสอย่างนี้
แล้ว ฯ

อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขุ ภะคะวะโต ภาติตัง อะภินันทุง ฯ

พระภิกษุปัจฉจวัคคีย์เหล่านั้น ก็มี ความเพลิดเพลินยินดีในธรรมที่พระพุทธองค์ทรงตรัสแล้วนั้น ฯ

อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากระระณัสมิง ภัญญูมะนา

ก็ในเมื่อขณะที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงกล่าวแสดงความละเอียดพิศดารแห่งความจริงอันประเสริฐ ๔
ประการอยู่นั้นแล

อายัสมะโต โภณทัญญัสสะ วิระชัง วิตะมะลัง รัมมะจักขุง อุทะปาติ "ยังกิญจิ สะมุททะยะธัมมัง สัพพันตัง
นิโรธะธัมมันติ" ฯ

ดวงตา คือ ปัญญาอันเห็นธรรม ซึ่งปราศจากธุลี ปราศจากมลทิน ได้เกิดแล้วแก่ท่าน โภณทัญญะ ผู้มีอายุ
อย่างนี้ว่า "สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดาแล้ว สิ่งนั้น ๆ ทั้งปวง ก็ต้องดับสลายไปเป็นธรรมดา"

ฯ

ประวัติเต จะ ณะกะวะตา ฐัมมะจักเก

ก็เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงประกาศวงล้อแห่งธรรมให้เป็น ไปแล้วนั้นแล

ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง

ภุมิเทวดาทั้งหลาย ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้นว่า

**"เอตัมณะกะวะตา พาราณะสิยัง อิติปะตะเน มิคะทาย อะนุคตัง ฐัมมะจักกััง ประวัติัง อัมปะฏิวัตติยัง
สะมะเณนะ วา พราหฺมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรหมุณา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ" ฯ**

"นั่นคือ วงล้อแห่งธรรมอันยอดเยี่ยม ไม่มีอะไรเทียบได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงประกาศให้เป็นไป
แล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี ซึ่งวงล้อแห่งธรรมอย่างนี้ อันสมณพราหมณ์ ตลอดถึง
เทวดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลก ไม่สามารถให้เป็นไปได้"

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา จาคุมมะหาราชิกา เทวตา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราช ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าภุมิเทวดาแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

จาคุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ตาเวตฺติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราชแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ตาเวตฺติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นยามา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ตฺลุติตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นคูลิตได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นยามาแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ตฺลุติตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นคูลิตแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

นิมมานะระ*ง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ประระนิมิตะวะสะวัตติ เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นปรนิมิตวสวัตติ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดีแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่น
ขึ้น ฯ

ประระนิมิตะวะสะวัต*ง เทวานัง สัททัง สุตฺวา พรหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นปรนิมิตวสวัตติแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือ
ลั่นขึ้นว่า

"เอตัมภะคะวะตา พาราณะสียัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตะรัง ฆัมมะจักกััง ปะวัตติตัง อัปะภูวัตติ
ยัง สะมะณะนะ วา พราหะณะนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรหมุณา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ" ฯ

"นั่นคือ วงล้อแห่งธรรมอันยอดเยี่ยม ไม่มีอะไรเทียบได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงประกาศให้เป็นไป
แล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี ซึ่งวงล้อแห่งธรรมอย่างนี้ อันสมณพราหมณ์ ตลอดจนถึง
เทวดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลก ไม่สามารถให้เป็นไปได้" ฯ

อิติหะ เตะนะ ฆะณะนะ เตะนะ มุหุตตะนะ ยาวะ พรหมะโลกา สัทโท อัพภูคัจฉิ ฯ

และโดยขณะเดียวกันนั้น เสียงก็ดังขึ้นไปถึงพรหมโลกด้วยอาการอย่างนี้ ฯ

อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวชิ ฯ

และเสียงนี้ได้สะท้อนสะท้อนหวั่นไหว ดังสนั่นไปตลอดทิศทั้ง ๔ ทิวทั้งหมดนี้ โลกธาตุ ฯ

อัปะมาโน จะ โอพาโร โอภาโส โลก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อีกทั้งแสงสว่างอันใหญ่ยิ่งไม่มีประมาณ ได้ปรากฏแล้วในโลก ล่วงเทวานุภาพของเทวดาทั้งหลายเสีย
หมด ฯ

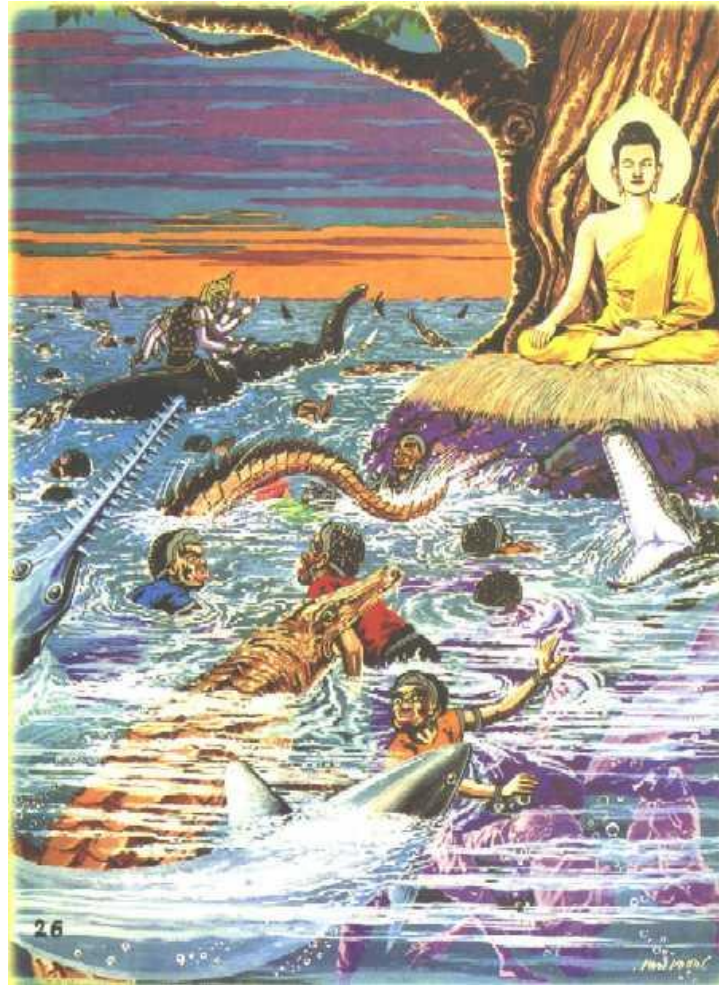
อะละ โข ภะคะวา อุทานัง อุทานสิ "อัญญาสิ ะตะ โภ โกณฑัญญโณ อัญญาสิ ะตะ โภ โกณฑัญญโณติ" ฯ

ในลำดับนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงเปล่งอุทานขึ้นว่า "โกณฑัญญะผู้เจริญ! ได้รู้แล้วหนอ

โกณฑัญญะผู้เจริญ! ได้รู้แล้วหนอ" ฯ (อัญญาสิ : ได้รู้แล้ว)

อิติหิทัง อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ "อัญญาโกณฑัญญโณ" เตะวะ นามัง อะโหสิตี ฯ

เพราะเหตุที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเปล่งอุทานขึ้นมาอย่างนี้แล นามว่า "อัญญาโกณฑัญญะ" นี้
นั้นแหละ ได้มีแล้วแก่พระโกณฑัญญะผู้มีอายุ ด้วยประการฉะนี้ แล ฯ

(๑) พาหุง สะหัตสะมะภินิมิตตะสาธุขันตัง
ครีเมขะลังอุทิตะ โฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

1 ชนะด้วยทานบารมี

เรื่องที่ 1 เริ่มจาก "พาหุง สะหัตสะมะภินิมิตตะสา.....ชะยะมังคะลานิ"

พระจอมมุนี ได้ทรงชนะพญามาร ผู้ निर्मितแขนมากตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ ชีคชสารชื่อครีเมขละ พร้อมด้วยเสนามาร โห่ร้องก้องกึก ด้วยธรรมวิธี คือทรงระลึกถึงพระบารมี 10 ประการ ที่ทรงบำเพ็ญแล้วมีทานบารมีเป็นต้น ขอช่วยมงคลทั้งหลาย จึงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

(๒) มาราติเรกะมะภิชุขมิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาระวะกะมັกขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

2 ชนะด้วยขันติบารมี

เรื่อง 2 เริ่มจาก "มาราติเรกะมะภิกขุชมิตะ.....ชะยะมังคะลานี"

พระจอมมุนี ได้ทรงชนะอาพวกยักษ์ ผู้เข้ามาต่อสู้กับนักจมนตลอดรุ่ง ด้วยวิธีที่ทรงฝึกฝนเป็นอันดี คือขันติบารมี ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคล นั้น

(๓) นาพาคิริง กะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง

ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง

เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานี

3 ชนะด้วยเมตตา

เรื่องที่ 3 เริ่มจาก "นาพาคิริง....ชะยะมังคะลานี"

พระจอมมุนี ได้ทรงชนะพญาช้างชื่อนาพาคิริ เป็นช้างเฒ่ามันยิ่งนัก คร้ายประคองไฟฟ้า และร้ายแรงคังจักรารุช และสายฟ้า (ขององค์อินทร์) ด้วยวิธีรดลงด้วยน้ำ คือพระเมตตา ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

(๔) อุกขิตตะขัคคะมะติหัตตะสุทธารุณันตัง

ธาวันติโยชะนะปะถังคูลิมาละวันตัง

อิทธิภิสังวะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานี

4 ชนะด้วยอิทธิฤทธิ์ (อิทธิปาฏิหาริย์)

เรื่องที่ 4 เริ่มจาก "อุกขิตตะขัคคะมะติหัตตะ.....ชะยะมังคะลานี"

พระจอมมุนี ทรงบันดาลอิทธิฤทธิ์ทางใจอันยอดเยี่ยมชนะ โจรชื้อองคูลิมาล (ผู้มีพวงมาลัยคือนิ้วมือมนุษย์) แสนร้ายกาจ มีฝีมือ ถือดาบวิ่งไล่พระองค์ไปสิ้นทาง 3 โยชน์ ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

(๕) กัตวานะ กัฏฐะมูทะรัง อิวะ คัพภินียา

จิญจาเย ทูฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลานี

5 ชนะด้วยการระงับใจ

เรื่องที่ 5 เริ่มจาก "กัตตวานะ.....ชะยะมังคะลานิ"

พระจอมมุนี ได้ทรงชนะคำกล่าวร้ายของนางจิญจมาณวิกา ผู้ทำอาการประหนึ่งว่ามีครรภ เพราะทำให้มี
สัทธานกถม (ผูกติดไว้) ให้เป็นประคุมมีท้อง ด้วยวิธีสมาธิอันงาม คือความสงบระงับพระหฤทัย ใน
ท่ามกลางหมู่ชน ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

(๖) สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาตะเกตุง

วาทาภิโรปีตะมะนัง อะตอินธะภูตัง

ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

6 ชนะด้วยปัญญาสั่งสอน

เรื่องที่ 6 เริ่มจาก "สัจจัง วิหาเย..... ชะยะมังคะลานิ"

พระจอมมุนี ทรงรุ่งเรืองแล้วด้วยประทีป คือปัญญา ได้ชนะสังกนิกครนถ์ ผู้มีอชฌาสัยในที่จะสละเสียซึ่ง
ความสัจย์ มุ่งยกถ้อยคำของตนให้สูงล้ำดูยกทรง เป็นผู้มีมณีนัยนัก ด้วยเทศนาญาณวิถิ คือรู้อชฌาสัยแล้ว
ตรัสเทศนาให้มองเห็นความจริง ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัย
มงคลนั้น

(๗) นันโทปะนันทะภูชะคัง วิพุชัง มะหิทธิง

ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต

อิทธิปะเทศะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

7 ชนะด้วยการมอบฤทธิ์ที่เหนือกว่าให้ศิษย์เอกไปจัดการ

เรื่องที่ 7 เริ่มจาก "นันโทปะนันทะ.....ชะยะมังคะลานิ"

พระจอมมุนี ทรงโปรดให้พระโมคคัลลานะเถระ พุทธชินโรส นิรมิตกายเป็นนาคราช ไป
ทรมานพญานาคราช ชื่อ นันโทปะนันทะ ผู้มีความหลงผิด มีฤทธิ์มาก ด้วยวิธีให้ฤทธิ์ที่เหนือกว่าแก่พระ
เถระ ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

(๘) ทศกาหะทีฎฐิติภูชะเคนะ สุกัฏฐะหัตถัง
พรหมัง วิสุททธิชุตติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุเต ชะยะมังคะลาน

8 ชนะด้วยเทศนาญาณ

เรื่องที่ 8 เริ่มจาก "ทศกาหะทีฎฐิติ.....ชะยะมังคะลานิ"

พระจอมมุนี ได้ทรงชนะพรหม ผู้มีนามว่า พกาพรหม ผู้มีฤทธิ์ สำคัญตนว่าเป็นผู้รุ่งเรื่องด้วยคุณอัน
บริสุทธี มีความเห็นผิดประคจถูกงูรัดมือไว้อย่างแน่นแฟ้นแล้ว ด้วยวิธีวางยาอันพิเศษ คือเทศนาญาณ ขอ
ชัยมงคลทั้งหลาย จึงมีแก่ข้าพเจ้า (ท่าน) ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

(๙) เอตปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะกาธา
โย วาจะโน ทินะทีเน สระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปิณฺณุโย

9 บทส่งท้าย

เริ่มจาก "เอตปิ...สะปิณฺณุโย"

นรชนใดมีปัญญา ไม่เกียจคร้าน สวดก็ดี ระลึกก็ดี ซึ่งพระพุทธชัยมงคล 8 บทนี้ ทุก ๆ วัน นรชนนั้นจะ
พึงละเสียได้ ซึ่งอุปัทวันตรายทั้งหลาย มีประการต่าง ๆ เป็นเอนกและถึงซึ่งวิโมกข์ อันเป็นบรมสุขแล

อานิสงส์พระคาถาชินบัญชร

พระคาถาชินบัญชรนี้เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก ตกทอดมาจากลังกา เจ้าพระคุณสมเด็จพระเจ้าคัมภีร์โพธิญาณ ได้ดัดแปลงแก้ไขแต่งเติมให้ดีขึ้นเป็นเอกลักษณ์พิเศษ ได้นิเื้อถ้อยกระทรงความ สมบูรณ์ แปลออกมาแล้วแต่มีสิ่งลึกลับแก่ผู้สวดภาวนาทุกประการ

พระคาถานี้เป็นการอัญเชิญพระพุทธานุภาพแห่งพระบรมศาสดา สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระพุทธเจ้าที่ได้เคยมาตรัสรู้ก่อนหน้านั้น จากนั้นเป็นอัญเชิญพระอรหันต์จีณาฬ อ้นสำเร็จคุณธรรมวิเศษแต่ละองค์ไม่เหมือนกัน นอกนั้นยังอัญเชิญพระสูตรต่าง ๆ อ้นโบราณจารย์เจ้าถืออ่าเป็นพระพุทธรณ์อันวิเศษ ตั้งแต่กระหม่อมจอมขวัญของผู้ภาวนา พระคาถาลงมาจนล้อมรอบตัว จนกระทั่งหาช่องโหว่ให้อันตรายสอดแทรกเข้ามามิได้

อานุภาพแห่งพระคาถาชินบัญชร

ผู้ใดได้สวดภาวนาพระคาถาชินบัญชรนี้เป็นประจำอยู่เสมอ จะทำให้เกิดความลึกลับ สมบูรณ์พูนผล ศัตรูหมู่พาลไม่กล้ากล้ำกลาย ไปทางใดย่อมเกิดเมตตามหานิยม เกิดลาภผลทวี ขจัดภัยจากภูตผีปีศาจ ตลอดจนจันคุณไสยต่าง ๆ ทำน้ามนต์รดแก้วิกลจริตแก้สรรพโรคภัยหายสิ้นเป็นลึกลับมงคลแก่ชีวิต มีคุณานุภาพตามแต่จะปรารถนาดังคำโบราณว่า “ฝอยท้วมหลังช้าง” จะเดินทางไปทีใด ๆ สวด 10 จบ แล้วอธิษฐานจะสำเร็จสมดังใจ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี

จากท่านั่งของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี เป็นการสร้างปริศนาให้ท่านที่มีความเคารพและศรัทธาในองค์ท่านได้ขบคิดปริศนาธรรม ทำไมท่านทำท่าเช่นนั้น เมื่อได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว ปริศนาธรรมนี้มีความหมายอยู่ 2 ประการ สองมือที่กำลังซ้อนกันอยู่นั้น หมายถึงกรรม 2 อย่าง คือ กรรมดี และกรรมชั่ว การที่ท่านยกขึ้นไว้ใกล้กับหัวใจนั้น หมายถึงใจเป็นตัวต้นเหตุให้เกิดการกระทำต่าง ๆ ขึ้นมา ฉะนั้น การกระทำใด ๆ ทั้งทางกาย ทั้งทางวาจา และใจ ต้องใคร่ครวญเสียก่อนว่า ที่จะทำ จะพูด จะคิดนั้น ถูกหรือผิด จะดีหรือจะชั่ว ต้องมีสติ อย่าปล่อยให้กิเลสครอบงำจิตใจ คิดและใคร่ครวญให้รอบคอบเสียก่อนแล้วจึงกระทำแต่สิ่งที่ถูกต้องและสมควร

คติธรรมที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ประทานไว้ในท่าที่นี้ของท่านนี้ จะเป็นประโยชน์ยิ่งแก่สาธุชนผู้นำไปปฏิบัติ ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัวและแก่สังคม

หมายเหตุ: คำแนะนำทั้งหมดสำหรับผู้ที่มีความศรัทธามั่นคงใน สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และเป็นผู้ที่มีคุณธรรมประจำใจประพฤติตัวอยู่ในศีล ผู้นั้นก็จะได้รับความสุขและรอดพ้นจากภัยพิบัติต่าง ๆ นอกจากจะเกิดจากกรรมในอดีต ส่งผลมาถึงท่านก็ช่วยให้หนักเป็นเบาได้ ขอให้ทำเป็นประจำ และช่วยกันเผยแพร่ต่อ ๆ ไปด้วยเป็นการเพิ่มกุศลให้กับตนเอง

ตอนก่อนจะออกจากบ้านทุกเวลา ให้พนมมือ สวดนะโม... 3 จบแล้วว่า “**ชินะปัญชะระปริต** ตังมัง รักชะตุ สัพพะทา” 3 จบ “**ขอพระชินบัญชรปริตร จงรักษาข้าพเจ้า ตลอดเวลาทุกเมื่อ**”

คาถาบูชาสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ชะนะกาโมละเภชะนัง
อติถิกายะกาชะญาชะ เทวานังปิยะตัง สุตตะวา
อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ
มรณังสุขัง อะระหัง สุคะโต นะโมพุทธายะ

.....

พระคาถาชินบัญชร

เพื่อให้เกิดอานุภาพยิ่งขึ้นก่อนเจริญภาวนาชินบัญชรตั้งนะโม 3 จบก่อน แล้วระลึกถึง
สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ชะยาสะนากะตา พุทธา เซตะวา มารัง
สะวาหะนัง จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา

คัณ्हังคะราทะโย พุทธา อัญญาวิสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตตะเก เต มุนิสสะรา

สีเส ปะติฏฐิตอ มัยหัง พุทธโธ ธัมโม ทะวิโล
จะเน สังโฆ ปะติฏฐิตอ มัยหัง อูเร สัพพะคณากะโร

หะทะเย เม อะนุรุทธโธ สาริปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณทัณฺเณ ปิฏฐิกากัสสิมิง โมคคัลลาโน จะวามะเก

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะ
ราหุโล กัสสะโป จะ มะหานาโน อุภาสุง วามโสตะเก

เกสะโต ปิฏฐิกากัสสิมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นินนโน สิริสัมปันโน โสภิตอ มุนิ ปุญฺคะโว

กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจิง ปะติฏฐาสิ คณากะโร

ปุณฺโณ อังคฺคฺคิมาโลจะ อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญฺจะอิมะชาตา นะลาญฺเณ ทิละกา มะมะ

เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชินโนระสา
ชะถันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเกสุ สันนิจิตา

ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุต
ตะกิง ฐะชัคคิง ปิงนะโต อาสิ วาเม อังคฺคิมาละกิง

จันทะโมระปะริตตัญจะ อาญานาญิยะ สุตตะ
กิง อากาเส ณะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสันนิจิตา

ชินา นานา วะระสังยุตตา สัตตปปาการะลึง
กาตา วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตูปัททะวา

อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา

วเสโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหิตะเล

สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาบุริสา สะภา

อิจเจวะมันโต สุกคโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ

ชิตุปัททะโว รัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆานุภาเวนะ

ชิตันตะวาโย สัทธัมมานุภาเวปาติโต จะรามิชินะปัญชะเรติ.

คำแปลชินบัญชร

พระพุทธเจ้าและพระนราสภาทิ้งหลายผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราริราช ผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนาราชพาหนะแล้ว เสวยอมตรสคือ อริยสังขารทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์

มี 28 พระองค์ คือพระผู้ทรงพระนามว่า ตัณหังกรเป็นอาทิพระพุทธเจ้าจอมมุนีทั้งหมดนั้น.

ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประดิษฐานอยู่บนสิริษะพระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งสรรพคุณ อยู่ที่อก.

พระอนุรุธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลาน์อยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง

พระอานนทกับพระราหุลอยู่หุขวา พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่หุซ้าย

มุนีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ ดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

พระเถระกุมาระกัสสะปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาตะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ

พระปุลณะ พระอังคุลิมาล พระอุบาสิ พระนันทะ และพระสีวะลี พระเถระทั้ง 5 นี้ จึงปรากฏเกิดเป็นกระแจะจุมเจิมที่หน้าผาก

ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและเป็นพระโอรสเป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรง
ชัย แต่ละองค์ล้วนรุ่งเรืองไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศีลให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะน้อยใหญ่

พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา พระอังคิมลปรีตรอยู่เบื้องซ้าย
พระชัชคะสูตรอยู่เบื้องหลัง

พระขันธปรีตร พระโมรปรีตรและพระอาฏานาฏิยสูตร เป็นเครื่องกางกั้นคูลหลังคาอยู่บน
นภากาศ

อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิดมีศีลาที
คุณอันมั่นคง คือสัตตะปราการเป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น

ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใด ๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่
ในพระบัญชาแวดวงกรงล้อม แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอโรคอุปัทวะทุกข์ทั้งภายนอกและ
ภายใน อันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้น เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าได้
เหลือ

ขอพระมหานุรุชผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้น
ท่ามกลางพระชินบัญชา ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกป้องรักษาภายในเป็นอันดี ฉะนี้แล

ข้าพระพุทธเจ้า ได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสังฆธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวะ
อันตรายใด ๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ชนะ
อันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติและรักษาดำเนินไปโดย
สวัสดีเป็นนิจนิรันดร เทอญ.

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ณะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

พระผู้มีพระภาคเจ้า นั้น พระองค์ใด เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์สิ้นแล้ว ตรัสรู้ชอบได้โดย

พระองค์เอง,

สวากขาโต เยนะ ณะกะวะตา ชัมโม,

พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ตรัสไว้ดีแล้ว

สุปะฏิปันโน ชัสสะ ณะกะวะโต สวากะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ใด ปฏิบัติดีแล้ว

ตัมมะยัง ณะกะวันตัง สะชัมมัง สะสังฆัง

อิเมหิ สักการะหิ ณะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปุชชะยามะ,

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชาอย่างยิ่งซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์ ด้วย
เครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้ อันยกขึ้นไว้ตามสมควรแล้วอย่างไร,

สาธุ โน กันเต ณะกะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระผู้มีพระภาคเจ้าแม้ปรินิพพานนานแล้ว ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่
ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา,

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้า อันเป็นชนรุ่นหลัง

อิเม สักการะ ทุคคะตะปะณณาการะภูเต ปะฎีกัณหาตุ,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าจงรับเครื่องสักการะ อันเป็นบรรณาธิการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้

อัมหากัง ทิฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ

ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก

ยอดพระกัณฑ์ฉบับนี้ ได้มาจากต้นฉบับเดิมที่จารไว้บนใบลานเป็นอักษรขอมซึ่ง เปิดกรุครั้งแรกในเมืองสุวรรณคโลก มีบันทึกเอาไว้ว่าผู้ใดสวดมนต์เป็นประจำทุกเช้าเย็น จะป้องกันภัยอันตรายต่างๆได้รอบด้าน กวามนาพระคาถาอันศักดิ์ ๑๐๐ปีก็ไม่เท่ากับอาานิสงส์ของการสวดยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกนี้เพียงครั้งเดียว ผู้ใดที่สวดครบ ๗ วัน หรือครบอายุปัจจุบันของตัวเอง จะมีโชคกลาง ทำมาค้าขายรุ่งเรือง ปราศจากภัยพิบัติทั้งปวง

ก่อนสวดยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก ฟังคุณเข่าพนมมือตั้งใจบูชาพระรัตนตรัย นมัสการพระรัตนตรัย นมัสการพระพุทธเจ้า นมัสการพระพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ขอให้ตั้งจิตมั่นในบทสวดมนต์จะมีเทพดาอารักษ์ทั้งหลายร่วมอนุโมทนาสาธุการ อย่านำได้ทำเล่นจะเกิดโทษแก่ตัว

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ะคะวะ อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ อิมเห สักกาเรหิ ตัง ะคะวันตัง ะภิปุชเยยามิ
โย โส สวากขาโต ะคะวะดา ธัมโม อิมเห สักกาเรหิ ตัง ะคะวันตัง ะภิปุชเยยามิ
โย โส สุปะฐิบันโน ะคะวะโต สวาระกะสังโ อิมเห สักกาเรหิ ตัง ะคะวันตัง ะภิปุชเยยามิ

นมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

๑. พุทธคุณ

อิติปิโส ะคะวะ อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ วิชชาจะระณะ สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
อนุดตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ สัตถาเทวมนุสสานัง พุทโตะคะวาติ

๒. ธรรมคุณ

สวากขาโต ะคะวะดาธัมโม สันทิฏฐิโก ะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอบะนะยิโก ปัจจัตตังเวทิตัพ
โพ วิญญูหิติ

๓. สังฆคุณ

สุปะฐิบันโน ะคะวะโต สวาระกะสังโ อชุปะฐิบันโน ะคะวะโต สวาระกะสังโ
ญายะปะฐิบันโน ะคะวะโต สวาระกะสังโ สามิจปะฐิบันโน ะคะวะโต สวาระกะสังโ
ยะทังจัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา เอสะ ะคะวะโต สวาระกะสังโ
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะสิกะระณีโย ะนุดตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกมีดังนี้

๑.

อิติปิ โส ะคะวะ อะระหัง วัจจะโส ะคะวะ
อิติปิ โส ะคะวะ สัมมาสัมพุทธโ วัจจะโส ะคะวะ
อิติปิ โส ะคะวะ วิชชาจะระณะสัมปันโน วัจจะโส ะคะวะ
อิติปิ โส ะคะวะ สุคะโต วัจจะโส ะคะวะ
อิติปิ โส ะคะวะ โลกะวิทู วัจจะโส ะคะวะ

๒.

อะระหันตัง สระระณัง คัจฉามิ
อะระหันตัง สิริสะสา นะมามิ
สัมมาสัมพุทธัง สระระณัง คัจฉามิ
สัมมาสัมพุทธัง สิริสะสา นะมามิ
วิชชาจะระณะสัมป็นนัง สระระณัง คัจฉามิ
วิชชาจะระณะสัมป็นนัง สิริสะสา นะมามิ
สุคะตัง สระระณัง คัจฉามิ
สุคะตัง สิริสะสา นะมามิ
โลกะวิทัง สระระณัง คัจฉามิ
โลกะวิทัง สิริสะสา นะมามิ

๓.
อิติปิ โส ะคะคะวา อะนุตตะโร วัจจะโส ะคะคะวา
อิติปิ โส ะคะคะวา ปรุสะทัมมะสาระะถิ วัจจะโส ะคะคะวา
อิติปิ โส ะคะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วัจจะโส ะคะคะวา
อิติปิ โส ะคะคะวา พุทโธ วัจจะโส ะคะคะวา

๔.
อะนุตตะรัง สระระณัง คัจฉามิ
อะนุตตะรัง สิริสะสา นะมามิ
ปรุสะทัมมะสาระะถิ สระระณัง คัจฉามิ
ปรุสะทัมมะสาระะถิ สิริสะสา นะมามิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง สระระณัง คัจฉามิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิริสะสา นะมามิ
พุทธัง สระระณัง คัจฉามิ
พุทธัง สิริสะสา นะมามิ

๕.
อิติปิ โส ะคะคะวา ฐปะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปะระมี จะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา เวทะนาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปะระมี จะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา สัจญญาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปะระมี จะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะปะระมี จะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา วิญญาณะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปะระมี จะ สัมป็นโน

๖.
อิติปิ โส ะคะคะวา ปะละวีจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิงสา
ธาตุสัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา เตโฆจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิงสา
ธาตุสัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา วาโยจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิงสา
ธาตุสัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา อาโปจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิงสา
ธาตุสัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา อากาสะจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิงสา
ธาตุสัมมาทิยานะ สัมป็นโน

๗.
อิติปิ โส ะคะคะวา ยามาธาตุสัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา ตสิตาธาตุสัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา นิมมานะระติธาตุ สัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา กามาวะระระธาตุ สัมมาทิยานะ สัมป็นโน

๘.
อิติปิ โส ะคะคะวา ฐปะวะจะระธาตุ สัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา ปะฐะมะณานะธาตุ สัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา ทุดิยะณานะธาตุ สัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา ตะติยะณานะธาตุ สัมมาทิยานะ สัมป็นโน
อิติปิ โส ะคะคะวา จะตตะถะณานะธาตุ สัมมาทิยานะ สัมป็นโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะมาณานะธาตุ สัมมาทียานะ สัมปันโน

๙.

อิติปิ โส ภะคะวา อากาสนัญญายะตะนะเนวะสัณญานา
สัณญายะตะนะอะรุปาจะระธาตุ สัมมาทียานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิญญานัญญายะตะนะ เนวะสัณญานา
สัณญายะตะนะอะรุปาจะ ระธาตุ สัมมาทียานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อากิญจัญญายะตะนะ เนวะสัณญานา
สัณญายะตะนะ อะรุปาจะ จะระธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโน

๑๐.

อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปะฐิมัคคะธาตุ สัมมาทียานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคาปะฐิมัคคะ ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคาปะฐิมัคคะ ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะปะฐิมัคคะ ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโน

๑๑.

อิติปิ โส ภะคะวา โสตาอะระหัตตะ ปะฐิมะละธาตุ สัมมาทียานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคาอะระหัตตะ ปะฐิมะละธาตุ สัมมาทียานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคาอะระหัตตะ ปะฐิมะละธาตุ สัมมาทียานะ สัมปันโน

๑๒.

กุสะลา รัมมา
อิติปิ โส ภะคะวา
อะ อา ยาวะชิวัง พุทัง สะระณัง คัจฉามิ
ขมภูที่ปัญจะอิสสระโร
กุสะลา รัมมา
นะโม พุทธายะ
นะโม รัมมายะ
นะโม สังฆายะ
ปัญจะ พุทธา นะมามิหัง
อา ปา มะ จุ ปะ
ที มะ สัง อัง พุ
สัง วิ ธา ปุ กะ ยะ ปะ
อุ ปะ สะ ชะ สุ เห ปา सा ยะ
โส โส สะ สะ อะ อะ อะ อะ นิ
เต ชะ สุ เน มะ ภู จะ นา วิ เว
อะ สัง วิ สุ โล ปุ สะ ภู พะ
อิ สวา สุ สุ สวา อิ
กุสะลา รัมมา
จิตติวิอัถถิ

๑๓.

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง
อะ อา ยาวะชิวัง พุทัง สะระณัง คัจฉามิ
สา โพบิ ปัญจะ อิสสระโร รัมมา

๑๔.

กุสะลา รัมมา
นันทะวิวังโก
อิติ สัมมาพุทโธ
สุ คะ ลา โน ยาวะชิวัง พุทัง สะระณัง คัจฉามิ
จาดุมะหาราชิกา อิสสระโร
กุสะลา รัมมา
อิติ วิชชาจะระณะสัมปันโน
อุ อุ ยาวะชิวัง พุทัง สะระณัง คัจฉามิ
ดาวะตังสา อิสสระโร
กุสะลา รัมมา

นันทะ ปัญจะ สคะโต โลกะวิท
มะหาเอโอ ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ
ยามา อีสสะโร
กุสะลา รัมมา
พรหมมาสัททะ
ปัญจะ สัตตะ
สัตตาปาระมี
อะนุตตะโร
ยะมะกะขะ
ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๕.
ตลิตา อีสสะโร
กุสะลา รัมมา
ปุ ยะ ปะ กะ
ปริสะทัมมะสาระถิ
ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๖.
นิมมานะระติ อีสสะโร
กุสะลา รัมมา
เหตุโปวะ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง
ตถา ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๗.
ประณิมมิตะ อีสสะโร
กุสะลา รัมมา
สังขาระขันโธ
ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา
รูปะขันโธ พุทธะปะมะ
ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๘.
พรหมมา อีสสะโร
กุสะลา รัมมา
นัจจิปัจจะยา วินะปัญจะ ะคะวะตา ยาวะนิพพานัง สระณัง คัจฉามิ
นะโม พุทธัสสะ
นะโม รัมมัสสะ
นะโม สังฆัสสะ
พุทธิลา โลกะลา ะระกะนา
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนต
หุลุ หุลุ หุลุ สะวาหายะ ฯ

๑๙.
นะโม พุทธัสสะ นะโม รัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ
วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ
อัตติ อัตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนต
หุลุ หุลุ หุลุ สะวาหายะ

๒๐.
อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง
พรหมะสาวัง มะหาพรหมะสาวัง
จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง
เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง
อิสสิสาวัง มะหาอิสสิสาวัง
มุณีสาวัง มะหามุณีสาวัง
สัพปริสาวัง มะหาสัพปริสาวัง

พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง
อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิวิชาวาระรานังสาวัง สัพพะโลกา
อิริยานังสาวัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โทตุ

๒๑.
สาวัง คุณัง วะชะพะลัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง นิพพานัง
โมกขัง คฺยหะกัง
ถานัง สีสัง ปญฺญานิกขัง ปุญฺญัง ภาคะยงฺ ตปฺปิง สุขัง
สิริรูปิง จะตฺริสเสติเสนิง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โทหนตุ
หุลฺล หุลฺล หุลฺล สะวาหาเย

๒๒.
นะโม พุทธัสสะ นะโม ธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เวทะนาขันโธ
สัจฺญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ
นะโม อิติปิโส ภาคะวา

๒๓.
นะโม พุทธัสสะ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เวทะนาขันโธ
สัจฺญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ
นะโม สวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม

๒๔.
นะโม ธัมมัสสะ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เวทะนาขันโธ
สัจฺญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ
นะโม สวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม

๒๕.
นะโม ธัมมัสสะ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เวทะนาขันโธ
สัจฺญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ
นะโม สุปะกฺขิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

๒๖.
นะโม สังฆัสสะ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัจฺญาขันโธ
สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ
นะโม สุปะกฺขิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ วาหะปะริตตัง

๒๗.
นะโม พุทธายะ
มะอะอุ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา
ยวาระ ตัสสะ หาโย
นะโม อุอะมะ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา
อุ อะมะ อารินทา
นะโม พุทธายะ
นะ อะ กะ ติ นิ สะ ระ นะ
อา ระ ปะ ขุ ฐิง มะ อะ อุ
ทุกขัง อะนิจฺจิง อะนัตตา

พระคาถายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก (แปล)

๑. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้รู้แจ้งโลก

๒. ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เป็นพระอรหันต์ว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อม
พระองค์ผู้เป็นพระอรหันต์ ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ทรงตรัสรู้เองโดยชอบว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง ข้าพเจ้าขอนอบ
น้อมพระองค์ผู้ทรงตรัสรู้เอง ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง
ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เสด็จไปดีแล้ว ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อม
พระองค์ผู้เสด็จไปดีแล้ว ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้รู้แจ้งโลก ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้
รู้แจ้งโลก ด้วยเศียรเกล้า

๓. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นอนุตตะโร คือ ยอดเยี่ยม

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นนายสารถิผู้ฝึกนุรุษ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ตื่นจากกิเลส

๔. ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ยอดเยี่ยม ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อม
พระองค์ผู้ยอดเยี่ยม ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เป็นนายสารถิผู้ฝึกนุรุษ ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง ข้าพเจ้าขอนอบ
น้อมพระองค์ผู้เป็นนายสารถิผู้ฝึกนุรุษ

ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง
ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้เป็น

ศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ตื่นจากกิเลส ว่าเป็นที่พึงกำจัดภัยได้จริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อม
พระองค์ผู้ตื่นจากกิเลส ด้วยเศียรเกล้า

๕. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น รูปชั้นธัมมัสสัณเฑาะฏ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เวทนาชั้นธัมมัสสัณเฑาะฏ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น สัญญาชั้นธัมมัสสัณเฑาะฏ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น สังขารชั้นธัมมัสสัณเฑาะฏ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น วิญญานชั้นธัมมัสสัณเฑาะฏ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

๖. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ดินจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหา
ราชาธิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ไฟจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหา
ราชาธิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ลมจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหา
ราชาธิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ น้ำจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหา
ราชาธิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ อากาศจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหา
ราชาธิกาและชั้นดาวดึงส์

๗. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ สวรรค์ชั้นยามา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ สวรรค์ชั้นดุสิต

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ สวรรค์ชั้นนิมมานรดี

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในกามาวจรภูมิ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในรูปาวจรภูมิ

๘. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ปรุฌญาณ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ทุติญาณ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ตติญาณ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ จตตญาณ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ปัญจฌญาณ

๙. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในอรุปาวจรภูมิ คือ อา

ภาสานัญญาตนะและเนวส์ญญาณาสิญญาตนะ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในอรูปาวจรภูมิ คือ วิญญาณัญญาตนะและเนวส์ญญาณาสิญญาตนะ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในอรูปาวจรภูมิ คือ อาภิญญัญญาตนะและเนวส์ญญาณาสิญญาตนะ

๑๐. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระโสดาปัตติมรรค

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระสกิทาคามีมรรค

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระอนาคามีมรรค

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระอรหัตตมรรค

๑๑. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระโสดาปัตติผล และ พระอรหัตตผล

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระสกิทาคามีผล และ พระอรหัตตผล

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระอนาคามีผล และ พระอรหัตตผล

๑๒. ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้เป็นอิสสระแห่งชมพูทวีป

ธรรมะฝ่ายกุศล ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า ขอนอบน้อมแด่ พระสังฆเจ้า

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าหาพระองค์ ด้วยหัวใจพระวินัยปิฎก ด้วยหัวใจพระ สุตตันตปิฎก ด้วยหัวใจพระอภิธรรมปิฎก

ด้วยมนต์คาถา ด้วยหัวใจมรรคสี่ ผลสี่ และ นิพพานหนึ่ง ด้วยหัวใจพระเจ้าสิบชาติทรงแสดง การบำเพ็ญบารมีสิบ

ด้วยหัวใจพระพุทธคุณเก้า ด้วยหัวใจพระไตรรัตนคุณ ธรรมะฝ่ายกุศล มินัยอันวิจิตรพิสดาร

๑๓. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอด ชีวิต

๑๔. ธรรมะฝ่ายกุศล ของผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงเทวโลกชั้นจาดุมหาราชิกา

ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพหุติ ข้าพเจ้าขอ ถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

ธรรมะฝ่ายกุศล พระพุทธเจ้าเป็นผู้เสด็จไปแล้ว เป็นผู้รู้แจ้งโลก ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นยามา

ธรรมะฝ่ายกุศล ด้วยความศรัทธาต่อพระพรหม ด้วยพระบารมีอันยอดเยี่ยมของพระโพธิสัตว์
ทั้งห้า ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

๑๕. ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้เป็นนายสารถิผู้ฝึกนรุษ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า
ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรคตชั้นดุสิต

๑๖. ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ผู้เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรคตชั้นนิมมานรดี

๑๗. ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้รู้แจ้ง สังขารขันธ์ รูปขันธ์ เป็นของไม่เที่ยง เป็น
ความทุกข์ มิใช่เป็นตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็น
อิสสระถึงสวรรคตชั้นปรนิมมิตตวสวัตตี

๑๘. ธรรมะฝ่ายกุศล ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรคต
ชั้นพรหมโลก ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ขออนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า ขออนอบน้อม
แด่พระสังฆเจ้า ด้วยคำสัตย์ปฏิญาณนี้ ขอความสุขสวัสดี จงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด ข้าพเจ้าขอ
ถึงพระพุทธเจ้าว่าเป็นที่พึ่งตราบเข้าสู่พระนิพพาน

๑๙. ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ขออนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า ขออนอบน้อมแด่
พระสังฆเจ้า ด้วยการสวดมนต์พระคาถานี้ ขอความสุขสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

๒๐. ด้วยการสวดพระคาถามหาพิภมณฑ์ และด้วยการกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณนี้ ขอความสุข
สวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

๒๑. ด้วยการสวดพระคาถามหาพิภมณฑ์ และด้วยการกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณนี้ ขอความสุข
สวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

๒๒. ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ผู้เข้าถึงรูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระผู้มีพระภาค
เจ้าพระองค์นั้น

๒๓. ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ผู้เข้าถึงรูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระธรรม ที่
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว

๒๔. ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระธรรมที่
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว

๒๕. ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสงฆ์ สาวก
ของพระพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติดีแล้ว

๒๖. ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแด่พระสังฆเจ้า รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์
วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสงฆ์ สาวก

ของพระพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติดีแล้ว

๒๗. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ด้วยคำสอนของ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระพุทธ พระธรรม
พระสงฆ์ ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ด้วยพระธรรมคำสั่งสอน ความไม่เที่ยง เป็น
ทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง

- คาถาขมนมเทวดา -

■คาถาขมนมเทวดา

ขมนมเทวดา

สระรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง
ประริดตานภาโว สะทา รักขะตุติ ณะริตวานะ
เมตตัง สะเมตตา ภาหันทา อะวิกขิตตะจิตตา
ประริดตัง ภาณันตุ
สัคเค กาเม จะรูเป คิริสิขะระตะเฐ
จันตะลิกเข วิมานะ ทีเป รัฎฐเฐ จะ
คามะ ตะระนะคะหะเน เคหะ
วัตถุมหิ เขตเต ภูมา จายันตุ เทวา
ชะละละละ วิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา
ติฎฐันตา สันติเกยยัง มุนิวะระวะ จะนัง
สาธะโว เม สุตันตุ
ธัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะหันทา
ธัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะหันทา
ธัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะหันทา

โองการเทพขมนม

สาธุ อุกาสะ ข้าพเจ้าขอนมัสการ พระพุทธะคุณณัง
พระธัมมะคุณณัง พระสังขะคุณณัง พระศรีรัตนตรัย
และสมณอาจารย์ ครูอาจารย์ เดชะบรมโพธิสมภารมาอยู่
เหนือเศศเกล้าแห่งข้าพเจ้า ผู้จะตั้งนมัสการ
เชิญพระพุทธองค์ ทรงพระสูตร พระวินัย
พระอภิธรรม พระกัมมัฏฐาน พระธัมมามูล
ทั้งแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ จนทั้งพระไตรปิฎก
กัณฑ์ไตร พระเตมีย์นไ้ พระมหาชนก
พระมหอสถ พระโพธิสัตว์ พระพุทธสิหิง
พระอินทร์ พระพรหม พระยม พระกาฬ
พระจตุโลกบาล พระโมกคัลลญาณญาณ
พระสารีบุตร พระพุทธฤ กุสันโธ
พระโกนาคุมะโน พระพุทธกัสสปะ พุทโธ
พระศรีสากะยะมุนีโคดม พระพุทธบรรทม
พระนารอด ยอดพระตัมหัง
อัญญะอรหันตัง พระสุวรรณสามปีณทิตา
พระแท่นศิลาอาสน์ พระมุนีนาก
พระศาสดา พระยาศรมิกราช
พระศรีอารินไมตรี พระฤาษีทั้งแปดหมื่นพระองค์
อันนั่งจมกรมภาวนาอยู่ในถ้ำพระคูหาสวรรค์
พระอาทิตย์ พระจันทร์ พระไตรสรณคมน์
พระบรรทม พระโกณฑัญญญาณสุวรรณเสณ
พระสุเมรุราช พระธาตจุฬามณี
พระศรีมหาโพธิ พระหัตถ์ พระโอษฐ์
พระหฤทัย พระไตรปิฎก พระปัจเจกโพธิ์
ท้าวสิริสุทโธณะ พระนางสิริมหามายาอันเป็น
พระพุทธรูปมารดาแห่งพระพุทธองค์

อันทรงพระนามกรชื่อพระสิทธารถชาติ
เป็นที่สุด พระพุทธ พระพฤษ พระสัชชฌ
พระเสาร์ พระราหู พระสมุทรรังห้า
ทั้งแผ่นดินฟ้า ทั้งพสุธาชล ทั้งปลาอานนท์
นางเมขลา พระยาพาลีทรี อินทรชิต
สุครีพ ทศกัณท์ กุมภกัณท์ พระลักษมณ์
พระราม พระหนุมาน พระรามสูร
พระวิฑูรบุริกา สุนันท์ยกษา พระยานาค
พระยาครุฑ พระราหู พิเภก ชมภูที่เปหิมะอันตั้ง
เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าดาวดึงส์สวรรค์
เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้ายามาสวรรค์
เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าดุสิตาสวรรค์
เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้านิมมานรดีสวรรค์
เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าปรนิมมิตตวสวัตดีสวรรค์
เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าอภินิภูโลภมหาสวรรค์
พระดั้นหัง พระพุทธวิปัสสิ ปิตุมารดา วาสูกรี
มังกร ครุฑ กิณนร กิณรี การเวก ปีกษา
มหากุมภกัณท์อนันท์ยกษา มหาเกษมิลราช
พระโคอุสุภราช พระสารีริกธาตุ
พระเพลิงอันรุ่งเรืองรัศมี
พระศรีรัตนตรัยแก้วและสมณอาจารย์
ทั้งพระรัตนญาณ พระบารมีดาวดึงส์สาตีสุน
นะโมพุทธานะ ธัมโมพุทธานะ สังฆพุทธานะ
ธัมมะปัสชา จะวันทะนา เมตตาดิ

คาถาบูชาพระพุทธเจ้าหลวง

พระสยามมินโท ะโรอิติ พุทธสังมิ อิติอระหัง สะหัสสะกายัง ะรังพุทโธ นะโม พุทธานะ
(หรืออาจว่าคาถาแบบเต็มรูปแบบดังนี้)

นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
อิติปิ โส วิเสเสอิ อีเสเส พุทธะนาเมอิ
อิเมนา พุทธะดังโสอิ อีโสดัง พุทธะปีติอิ
พระสยามมินโท ะโรอิติ
พุทฺธะสังมิ อิติอระหัง
สะหัสสะกายัง ะรังพุทโธ
นะโม พุทธานะ มาสีสะมานัง

(หรือจะช่วยกันรวมจิตอธิษฐานภาวนาพระคาถาบูชาพระพุทธเจ้าหลวง
โดยขอพรจากพระองค์ท่านเป็นตัวอย่างดังต่อไปนี้)

ขอเดชะใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม
ข้าพระพุทธเจ้า...(ชื่อ) ขอถวายบังคมองค์สมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง
ขออัญเชิญพระบารมีแห่งพระองค์โปรดดลบันดาล ให้ข้าพระพุทธเจ้า
มีความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าทั้งชีวิตครอบครัว และธุรกิจการงาน
หวังสิ่งใดขอให้สมปรารถนา ขออัญเชิญพระบารมีแห่งพระองค์
โปรดดลบันดาลพิทักษ์รักษา ปกแผ่ให้ปวงชนชาวไทยทั้งชาติ
ปราศจากภัยอันตราย อันก่อความแตกแยกสามัคคี ให้มีแต่สันติสุข
ขอให้ชาติไทยอันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ดำรงไว้ซึ่งประชาธิปไตย เพื่อให้ปวงชนชาวไทยอยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุข
ภายใต้พระบารมีของล้นเกล้าล้นกระหม่อมแห่งองค์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และพระมหากษัตริราชไทยทุกพระองค์ด้วย
เทอญ

คาถาอาคมภูมิปัญญาโบราณของไทย

คาถาเมตตามหานิยม

นะเมตตา โมกรุณา พุทธปราณี ธาณินดี ยะเอ็นดู นะโมพุทธานะ นะมะอะอุ

ใช้ภาวนาคาถาก่อนออกจากบ้าน จะทำให้คนที่พบเจอมีความรู้สึกที่ดี การติดต่อใดๆ ก็จะราบรื่นไม่ติดขัด หรือของอีกสำนักหนึ่งว่าสั้นๆ ดังนี้

เมตตา คุณะณัง อะระหัง เมตตา

คาถาการเจรจา

นะโมพุทธานะ มะอะอุ ยะธาพุทโมนะ อุอะอะ อีสวาสุ สัพพะหัสสะ อะสังวิสุ โลปะสะพะกะ

ใช้ภาวนากับน้ำล้างหน้าตอนเข้าก่อนออกจากบ้านไปติดต่อเจรจาเรื่องสำคัญ จะทำให้สำเร็จในสิ่งที่หวังไว้

คาถาขุนแผน

เอहिมะมะ นะโมพุทธานะ นะมะพะทะ

ใช้ท่องกับของใช้ส่วนตัวอะไรก็ได้แล้วจะทำให้มีเสน่ห์เป็นที่หลงใหล

คาถาคณินิยม

เอหิสาธิกา ยิงยั้ง พุทชัง อาคัจฉาหิ สาธิกาทิง กระณัง ตาวังคาวา

เอหิมะมะ สุวะโปตะโก อะยั้ง ราชา สุวัณณะวัณณา สาธิกานัง มะโหสะโต ปิยงมะมะ

ใช้สวดภาวนาเมื่อต้องการติดต่อเจรจาในเรื่องสำคัญ คำขาย เพื่อให้คนนิยมชมชอบ

คาถาคำขายดี

โอมอิติพุททิตสะ สุวันนัง วารัชชะคัง วามะนีวาวัตตัง วาพัพพะยัน ละเอหิคำชวันติ

ให้เอาใบไม้แช่น้ำใส่ขันไว้แล้วสวดภาวนา เสร็จแล้วนำไปประพรมให้ทั่วร้าน จะทำให้ขายคล่อง หรืออีกคาถาหนึ่งก็ว่ากันว่าทำให้ทำมาค้าขึ้นเหมือนกันคือ

อิติปิโสภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ อิติปิโสภะคะวา พุทโธภะคะวา อิติปิโสภะคะวา พุทโธภะคะวา

และอีกคาถาหนึ่งสำหรับพ่อค้า แม่ค้าที่นิยมเสกเป่า ๓ จบ กับสินค้าเหมือนกันคือ

พุทชัง พะหุชะนันัง เอหิจิตตัง เอหิมะนุสสานัง เอหิลาภัง เอหิเมตตา

ขมภูที่เป มะนุสสานัง อิตถิโย ปรีโส จิตตัง พันธังเอหิ

คาถาเจ้านายเมตตา

ปัญจะมังสิระสังขาตัง นาหาย นะกาโร โหติ สัมภะโว อีสวาสุ

ให้สวดท่องภาวนา ๓ จบ ก่อนออกจากบ้าน แล้วเจ้านายจะเมตตา

คาถาใจอ่อน

ปัญจะมังสิระสังชาตัง นะอดใจ นะกาโร โทติ สัมภะโว
ตริณีกัดวานะ นะ การัง ปัญจะสัมภะวัง

ใช้ท่องก่อนที่จะพบเจรจากับคนที่เป็นเจ้านี่หรือใครก็ตาม จะทำให้ได้รับการผ่อนปรน ใจอ่อนได้ทุกที

คาถาผูกใจคน

โอมนะโมพุทธะ นะ มะ อะ อุ เอหิชัยยะ เอหิสัพพะชะนา พะหุชะนา เอหิ

ใช้สวดเมื่อต้องการให้คนทั่วไปรักใคร่ยินดี ใช้เสกกับแป้งหรือน้ำหอมก็ได้

คาถามนตร์รัก

โอม นะ ปะ โร รันนะชุกเขตติ
พุทธัง สาระตติ จิตตัง สมาคะมา
ธัมมัง สาระตติ จิตตัง สมาคะมา
สังขัง สาระตติ จิตตัง สมาคะมา

ใช้ภาวนากับดอกไม้มาก่อนที่จะส่งให้กับคนรัก เมื่อเขาหรือเธอสุดดมดอกไม้ก็จะรักเราตอบ

คาถามหาเสน่ห์

จันโท อะภิกันตะโร
ปีติ ปิโย เทวะมนุสสานัง
อิติปิโย ปุริโส
มะ อะ อุ อุ มะ อะ อิสวาสุ อิกะวีติ

ให้ภาวนาคาถานี้ ๓ จบก่อนออกไปพบคน จะทำให้คนที่ต้องไปพบเกิดความรักใคร่

คาถามัดใจ

พุทธัง รัตตะนัง ธัมมัง รัตตะนัง สังขัง รัตตะนัง นะมุค โอมมัด พุทรัต ธาริง ยะกริงคะเร โอมสวาหะ

ใช้สวดภาวนาก่อนนอน ทำให้คนรักคิดถึง

คาถาเมตตามหานิยม

พุทธังเมตตา นะ ชาลิตติ ธัมมังเมตตา นะ ชาลิตติ สังขังเมตตา นะ ชาลิตติ สีวะลีเมตตา นะ ชาลิตติ โอมมะพะสัง วา
ราชะกุมมาโร วา ราชะกุมาริ วา ราชา วา ราชนี วา คะหัญโฐ วา ปัพพะชิตโต วา สมะมะโน วา พราหมโน วา อิตถิ
วา ปุริโส วา วาณิโช วา วาณิชา วา อุปาสะโก วา อุปาสิกา วา ทาระโก วา ทาริกา วา สัพเพ อิเม ชะนา พะหุ
ชะนา มัง ปิยายันตุ อาคัจเฉยยะ อาคัจฉาหิ เอหิ จิตตัง ปิยัง มะมะ มะหาลาภะสักการา ภาวันตุ เม

เป็นคาถาเมตตามหานิยม (คาถาพระสีวะลี)

คาถารักแท้

โอมนะโมพุทธานะ พุทัง สะระติ ธัมมัง สะระติ สังฆัง สะระติ
จิตตังสะมาเรมะเอเทิ เอหิขัยยะ เอหิสัพเพชะนา พะหุชะนา เอหิ

ให้บริกรรมคาถานี้กับลูกอมแล้วอมขณะที่คุยกับคนที่เรารัก จะทำให้เขาคอนั้นเกิดความรักจริงจั่งขึ้นมา

คาถาอัญเชิญพระเครื่อง

พุทัง อารธานานัง รักษา ธัมมัง อารธานานัง รักษา สังฆัง อารธานานัง รักษา

ใช้สวดภาวนากับพระเครื่องก่อนออกจากบ้าน พระจะคุ้มครองเป็นสิริมงคลกับตัวเอง

คาถากันปีน

นะอุ เออัถ อุทังพะลังเสยยัต
อะอัถนะ นัตมัตอัถ อุทระอุตตัมปี
อุตตะรัง อุสัสสะปะปี ภาคะวา
อิติปิผิตนะอุทัง อัทโร โมโทอัถตั้งอุต
พุทอุทัง อัทโร ชาโรอุทัง อัถยะมิให้ออก
นะผิตกาโรโหติ สัมพะโว

ใช้สวดภาวนาตอนที่สถานการณ์คับขัน เพื่อให้แคล้วคลาดจากอาวธปีน

คาถากันไฟและขโมย

ปัญจะมาเล ชินเนาโก ปัตโตสัมโพ ธิมตตะมัง อรหังพุทโธ อิติปิโสภะคะวา

ใช้สวดภาวนากับทราย ๗ จบด้วยกัน แล้วนำไปโปรยรอบบ้าน จะปลอดภัยจากอัคคีภัยและขโมยโจร

คาถากันสุนัข

นะโมพุทธานะ นะมะอะอุ อีสวาสุ อุอะมะ

ใช้ท่องแล้วเป่าเบาๆ เวลาเจอสุนัขดุ

คาถากำบัง

ปะถะมังพินตุกั๊งชาตัง ตริณักัตวา นะนะ การังปัญจะสัมพะวัง
นะรา นะระ หิตังเทวัง นะระ เทเวหิปุชิตัง นะรานัง กามะปีเกหิ นะมามิสุคะตังชินัง

ใช้สวดภาวนาเพื่อหลบศัตรู หรือคนที่กำลังคิดปองร้าย ทำให้ฝ่ายตรงข้ามมองไม่เห็นหรือคลาดสายตาไปได้

คาถาแก้พิษ

อะสัง วิสุโล ปุสะพุทะ สะทะวีปี ปะสะอุ มะ อะ อุ อาปามะจุปะ ทิมะสัง อังขุ นะโมพุทธานะ

ใช้ภาวนาคาถานี้กับเครื่องสมุนไพร <ขิง พลู ใพลดารวมกัน> แล้วทาบริเวณที่เป็นผื่นแดงโดยไม่รู้สาเหตุจะทำให้บรรเทาได้

คาถาแก้ศัตรู

พุทฐัง บังจักขุ ปะติลียะติสุญญัง
จิตตะวิภัตติ สังชาตัง
อะโหสะกัง มหาสุญญัง ปรมัตถะสุญญัง
ธัมมัง บังจักขุ ปะติลียะ ติสุญญัง
จิตตะวิภัตติ สังชาตัง
อะโหสะกัง มหาสุญญัง ปรมัตถะสุญญัง
สังฆัง บังจักขุ ปะติลียะ ติสุญญัง
จิตตะวิภัตติ สังชาตัง
อะโหสะกัง มหาสุญญัง ปรมัตถะสุญญัง

ใช้ภาวนาเวลาที่กำลังถูกคนปองร้าย ให้ท่องคาถากับมือแล้วเอามือนั้นมาแตะที่หน้าผาก ว่ากันว่าจะทำให้รอดพ้นไปได้

คาถาแก้อาคม

นะโมพุททายะ
นะรา นะระ รัตตัง ญานัง
นะรา นะระ รัตตัง หิตัง
นะรา นะระ รัตตัง เขมมัง วิปัสสิตัง นะมามิหัง

ใช้สวดภาวนากับน้ำแล้วนำมาดื่มและอาบ ถ้าหากรู้สึกว่าร่างกายจิตใจไม่เป็นปกติ กระวนกระวายซึ่งอาจจะถูกของ

คาถาข่มศัตรู

ตะโต โภทิสัตโต ราชะสิงโหวะมหิทธิโก
อะระหัง ตะมัตถังปะกาเสนโต
ราชะสิงโห สัตถาอาหะ นะโมพุททายะ นะมามิสุคะตังชินัง

ใช้บริกรรมคาถาเมื่อจะต้องไปเจอศัตรู จะทำให้ศัตรูเกรงกลัว - ท่อง ๓ จบแล้วกระตืบเท้าตังกๆ ก่อนออกจากบ้านเหมือนกับพิธีตัดไม้ข่มนาม

คาถาขับไล่สิ่งชั่วร้าย

มะโหรััง อะตะระโร เวสะวะโน นะหากปี ปีสาคะดาวาโหม
มหายักขะ เทพะอนุตะรัง เทพะดา เทพะเอรัคขัง ยั้งยั้งอิติ เวสะวะนัน
ภูตัง महाลักขามะนง มะภูอารักขะ นะพุททิมะมัตตะนัง กาลปะติทิตา
สัพเพยักขา ปะลายัตตะนิ

ใช้ท่องกับน้ำบริสุทธ์แล้วนำมาประพรมให้ทั่วสถานที่นั้นๆ จะช่วยแก้อาถรรพต่างๆ ณ ที่นั้นได้

คาถาดงกระพัน

อะสังวิสุ โลปะสะฤพะ
สังวิทาปะกะยะปะ นะโมพุททายะ มะอะอุ อะระหัง

ใช้ท่องกับพระเครื่องและวัตถุมงคลและนำติดตัวไว้เพื่อป้องกันตัว คุ่มครอง

คาถาคับขัน

พุทโธเมสสะระณัง เณนัง
ดาณังชิวีตัง ปะริยัตตะ
พุทฐัง สสะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สสะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สสะระณัง คัจฉามิ
นะปิตุหุ โมปิตตา พุทมิเหัน
ธาดลชอนไว้ ยะหายไป

ใช้ท่องบริกรรมเมื่อตกอยู่ในยามคับขัน ศัตรูหรือคนที่ไม่ประสงค์ดีจะมองไม่เห็น

คาถาแคล้วคลาด

พุทธาอะนุนามะริยาสุขังเขยเย
พุทธาอะนินาสุหะลาลิสังเขยเย
พุทธาริโยเคมะกุลักขะกัปปะเก
วันทามิเตสฺสรณะรั๊กกะเมสะเม

ให้ท่องคาถานี้ ๓ จบเวลาต้องการให้แคล้วคลาดในสิ่งใดๆที่อาจเป็นอันตราย หรือเสี่ยง เช่นก่อนเดินทางไกล หรือขึ้นเครื่องบิน

คาถาต่อสู้อยู่

นะกาโรปะถะมังฌานัง
โมกาโรทุติยามานัง
พุทกาโร ตะตติยฌานัง
ธากาโร จะตตังฌานัง
ยะกาโร ปัญจะมังฌานัง
ปัญจะอักขระรานิ ชาตานิ นะโมพุทธาเย ลักขะนัง

ใช้สวดภาวนาเมื่อต้องเผชิญหน้าศัตรูหรือกำลังจะต้องต่อสู้ เพื่อให้พ้นจากอันตราย

คาถาถอนของ

นะโมเม สุขคะโต นะโมเม โสปีตติ นะโมสุคะโต โหติ อะสิญญุตตา จะ สัมภะวา ปัจจุบันนา ปัญจะพุทธา เสติ
นะโมสุคะโต จะ อะนะคะตา นะมามิหัง สัพเพ เทวา ยักขา เปตา ภูตา ปะริตา ปะโรคะตา อักคะเน วา ชาเมตะ
ยะมัง มะนุสสานัง สัพเพ โภทะวิทา วินาสสันติ ทะสา ตันจะ ปิยัง มุกขัง มุกคะปัตโต เอหิ สะเนโท สะเนทา
สะเนหา นะเนโห จะ สัพเพ ชะนะมาเร ปะระชาเย ชายะ มะหาโภโค มะหาโหโส พายะสะเต กัมเมนะ วินา
สสันติ

หากรู้ว่าของเข้าตัว จงใช้คาถาบทนี้ถอนออก และสามารถขับของให้ผู้อื่นได้
ตั้งนะโม 3จบ บูชาพระรัตนตรัย 3 จบก่อนภาวนาคาถานี้

คาถาถอนโบสถ์ ถอนเสมา ถอนศาล ถอนของ ฯลฯ

สมุหะเนยยะ สมุหะคะติ สมุหะคะตา พัทธะเสมายัง เอวัง เอหิ นะเคสิณ โมถอน พุทคลอน ธาถอน ยะหลด
ลอยเลื่อน เคลื่อนด้วย นะโมพุทธาเย ยะธาพุทโมนะ พุทฐัง ปัจจกขามิ ธัมมัง ปัจจกขามิ สังฆัง ปัจจกขามิ
เอกาเสติ ปะสิทธิ เม เอหิ คัจฉะมุทธิ เปหิ เปหิ นะมะพะทะ นะโมพุทธาเย

คาถาถอนโบสถ์ ถอนเสมา ถอนศาล ถอนของ ทั้งหมดได้ทั้งปวง

คาถาปลุกผีลูก

ตั้งนะโม 3 จบ ก่อน

สะอะนิโส สะอะนิสัง ทุสะนิโส ทุสะนิสัง โอม นะโมนามะมัง สะมาโส ยุตตะโส ยุตตะ เอหิมาณะ หิเนถาเน นามะ
วิกริง คะเร เอหิจิตตัง มามะ ภูตา พันธานัง วิกริงคะเร เอหิ มะมา อะอิเออุ ทุสะนะโส นะโมพุทธายะ

กลางดึกสงัด ต้องมีกิ่งพราปลาย่า เหล้ายามาด้วย เพื่อจะทำการปลุกให้ผีลุกขึ้นมา เพื่อจะได้ใช้งานในหน้าที่
ต่าง ๆ ตามความต้องการ (แต่อย่าให้ผิดศีล) มิใช่ข้อห้ามจะใช้ผีที่ปลุกขึ้นมาได้ทุกอย่าง แต่ทางที่ต้องห้ามจะ
ทำให้ผีนั้นกลับเห็นเราเป็นศัตรู อาจจะทำร้ายเราให้ถึงตาย หรือเป็นไข้หัวโกรนได้ไม่ยากนัก

คาถาป้องกันงู

ปะถะมังพันธุ กังชาตัง ทุติยงัทถะ เมวะจะ
ตะติยงัทถะกัญจะวะ จะตุดถังอังกุ สัมภะวัง
ปัญจะมังสิระสังชาตัง นะงู นะกาโร โหติสัมภะโว

ใช้ภาวนาเมื่อต้องเข้าป่า ที่รก หรือแม้แต่เมื่อขณะพบเจอ งู จะทำให้คุณปลอดภัย

คาถาป้องกันตัว

ปัญจะมัง สิระสังชาตัง นะกาโร โหติ สัมภะโว
พันธุ ทัถะ เกทะ อังกุ สิริ นะโมพุทธายะ

ใช้ท่องภาวนาเป่าใส่มือ แล้วตบมือดังๆ จะทำให้ปลอดภัยจากอันตรายไม่ว่าคนหรือสัตว์

คาถาป้องกันผี

นะโมพุทธายะ มะพะ ทะนะ ภา กะ สะ จะ
สัพเพทวาปีสาจะวะ อาพะวะกาทะโยปิยะ
ชัคคัง ตาละปัดตัง ทิสวา สัพเพยักขา
ปะลายันติ สักกัสสะ วัชชิวาฐัง
เวสสุวัณเณสสะ คะชาวัฐัง
อะพะวะกัสสะ ทุสวาฐัง
ยะมะนัสสะ นะยะนาวัฐัง
อิเมทิสวา สัพเพยักขา ปะลายันติ

ใช้สวดภาวนาเมื่อเกิดความกลัวผีขึ้นมา วิญญาณจะไม่มารบกวนเข้าใกล้

คาถาป้องกันผีพราย

ดานังเลนัง สัพพะปาณีนัง เลนังดานัง สัพพะปาณีนัง

ใช้สวดภาวนาเพื่อให้ปลอดภัยจากการรบกวนของวิญญาณ ภูตผีต่างๆ หรือภาวนากับน้ำนำไปพรมกับคนที่คิดว่า
จะถูกวิญญาณสิงสู่

คาถารอด

นะรา นะระ หิดังเทวัง นะระเทเรหิปุชิตัง นะรานัง กะมะปิงเกหิ นะมามิสุคะตังชินัง

ใช้สวดภาวนาเมื่อสถานการณ์ไม่ค่อยดีเช่น รู้สึกว่ามีคนสะกดรอยตาม ถูกปองร้าย อันตรายกำลังเข้าใกล้ก็ให้
ท่องคาถานี้เพื่อให้รอดพ้นอันตรายได้อย่างไม่คาดฝัน

คาถารักษากระดูก

นะโมพุทธานะ นะมะพะทะ จะพะกะสะ เจโรอัตตะ นะระธา ยิคะวา อัฏฐีริกขัง ภูมียักขมัง ประมาณู กะคะวะโตสุ โข อิทธิยา อัตตะโน สิริโร มังสังอัฏฐิมัง จักขะ อะวะสุสะเต อะวะสุสะเต สริเว มังสัง อัฏฐี โลหัตตัง ปะसानะกา รียัง โอม อัคคี คงคานัง ระวังดับหาย

หากเกิดอุบัติเหตุ แขน ขา หรือกระดูกส่วนต่าง ๆ หักแตก ให้ใช้คาถานี้เสกไฟล่อออก หรือประคบ เสกเป่าแล้ว นวด จับเส้นบ่อย ๆ ไม่ช้ำก็จะเหมือนเดิม

คาถาสกัดโจรผู้ร้าย

เจโรอัตตะนะระธา ยิคะวา ภูมียัง
จักขมัง ปริมาณู ภัควโต อิทธิยา อัตตะโน
สิริเร มังสัง จักขะ อวสุสตุ
อะวะสุสะเต สริเว มังสัง โลหัตตัง

ใช้ท่องเพื่อให้ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย

คาถาหนังเหนียว

สฤตติมา สุภาจาโร สุสีละวา สุปากะโต อัสสะสิมา วะเจชะโร เกสะ โรวา อะสัมภิโต

ใช้สวดภาวนาคาถานี้กับน้ำมันทาถูร่างกายจะทำให้อาการฟกช้ำหายเร็ว หรือก่อนออกศึกใดๆ จะทำให้หนังเหนียวไม่บาดเจ็บง่าย

คาถาหัวใจโจร

กันทะ เนทะ

หัวใจโจรนี้ ใช้ได้สารพัดทางอยู่คง แศกเหล่ากินก็ได้ แศกว่านกินก็ดี อยู่คงนั่งแล

คาถาแก้ฝันร้าย

ยันทุนนิมัตตัง อวมังคัลญจะ
โยจามะนาโป สกถัสสะสัทโธ
ปาปีคคะโท ทุสสปีนัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสเมนตุ
ยันทุนนิมัตตัง อวมังคัลญจะ
โยจามะนาโป สกถัสสะสัทโธ
ปาปีคคะโท ทุสสปีนัง อะกันตัง
ธรรมานุภาเวนะ วินาสเมนตุ
ยันทุนนิมัตตัง อวมังคัลญจะ
โยจามะนาโป สกถัสสะสัทโธ
ปาปีคคะโท ทุสสปีนัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสเมนตุ

ใช้ภาวนาดอนเข้าตุ้กับน้ำลูบหน้าเพื่อแก้ฝันร้าย

คาถาขับรถ

เมตตัญ จะ สัพพะโล กัสสะมิง มานะ สัมภาวะเย อะปะริมานัง

ใช้ภาวนาเพื่อให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ไม่หลับใน

คาถาคลอลูกง่าย

ยโตหัง ภคินี อริยายะ

ชาติยา ชาโต นาภิชา นามิ

สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา

โวโรเปตา เตนะ สัจเจนะ

โสดภิเต โหตุ โสดภิ คัพภัสสะ

ใช้ภาวนาแล้วลูบที่ครรภ์มารดาเพื่อให้คลอลูกง่าย